

برای چند آمپر بیشتر

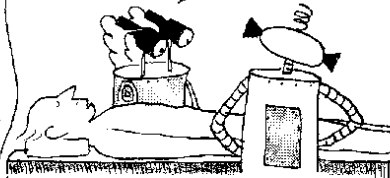
Jean~Pierre Petit

ربات ها چه رویایی
در سر دارند؟

رباطیک

به نظر تو این میتونه به
چه دردشون بخوره؟

تورم بیشتر و بیشتر می شود.

اقتصاد

بیا، باز هم تنزل جایگاه
انرژی بیشتر شد.

داستان
کیهانی

بلافاصله بعد از کهکشان زن برزنجیر،
سمت چپ است. فکر میکنم گم بشوید.

هزاران میلیارد خورشید

دیوار سکوت

مکانیک مگنتوهیدرودینامیک مایعات

مافوق صوت

پرواز با سرعت مافوق صوت بدون
صدای انفجار غیر ممکن است.

انرژی شما

هسته ای

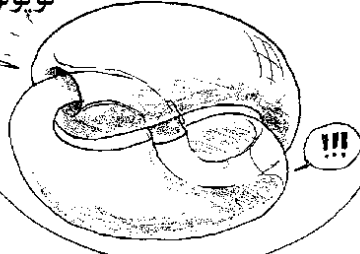
نو اگر دوست داری همون
من که شخصاً میرم.

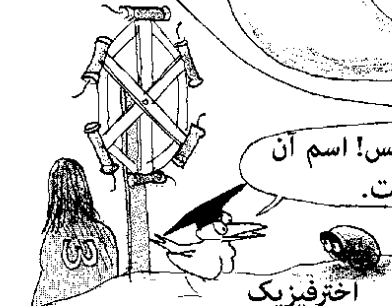
علم توپولوژی

توپولوژی

آسمان!
همسرم!

اختراعی جدید از رئیس! اسم آن
کهکشان است.

مقدمه

کاغذ، قیچی، نخ...یه سری چیزهای کم ارزش! چه کار میشه با این ها کرد؟ هیچی

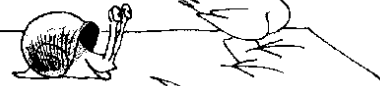

آه بله، باید وسایل واقعی آزمایشگاهی باشد تا بتوان چیزهای جالبی ساخت. یک شتاب دهنده حلقوی یا یک لیزر

بارون میاد، همیشه از خونه رفت بیرون.

چی داری میگی؟ هوا فوق العادست!

شما از چی ناراحت هستید؟ هر چیزی که لازم داشته باشید را دارید!

نمیخواهی که من بارو کنم در این خانه چیزهایی پیدا میشود که بزرگترین مسائل علمی را به نمایش می گذارد!

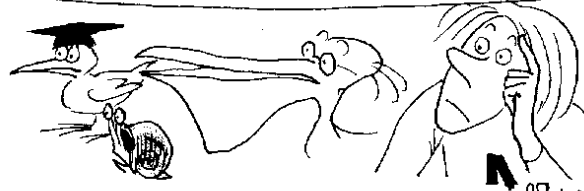

رادرفورد (*) می گفت که او می توانست در قطب شمال تحقیق کند.

اما اینجا چه کاری میشه انجام داد؟

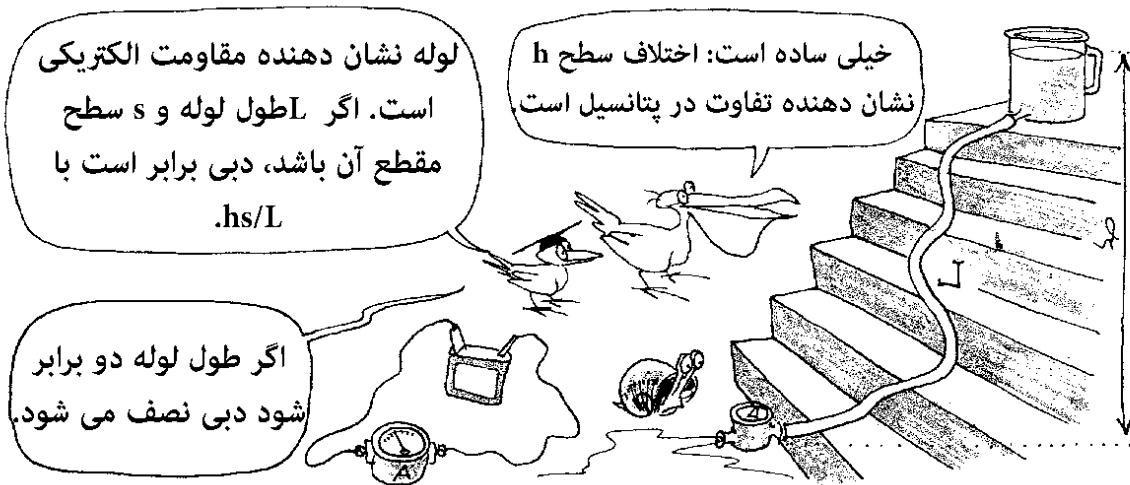

شما خیلی برای من جالب هستید. حتی یک نفر از بین شما می تواند به من بگوید که یک لامپ رشته ای چگونه کار می کند.

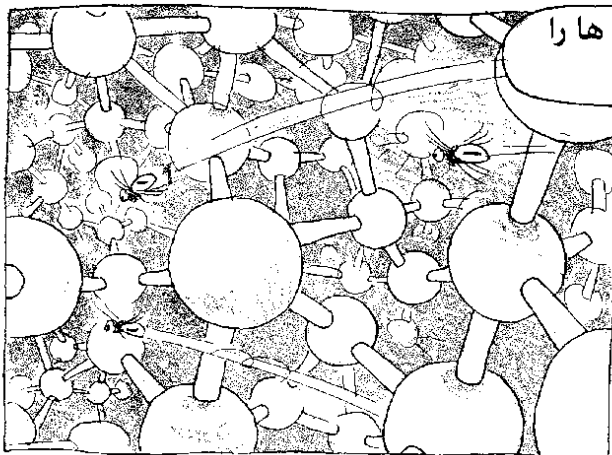

شدت

مقاومت

سوفی، چه نوع اصطکاکی سرعت الکترون ها را در رسانا کم می کند؟

یک سیم مسی لوله ای تو خالی نیست.

اتم ها در فلز ثابت هستند و نوعی شبکه را می سازند. در هر دمایی الکترون های آزادی وجود دارد که می توانند در این شبکه جا به جا شوند. این برخوردها با اتم ها است که باعث تداخل در روند می شود و در نتیجه مقاومت الکتریکی را باعث می شود.

برخوردها ساختار اتمی را می لرزانند و این لرزش ها از اتمی به دیگری منتقل می شود و نوعی اثر انتقال حرارتی را به وجود می آورند.

اما چرا آهن گرم می شود؟

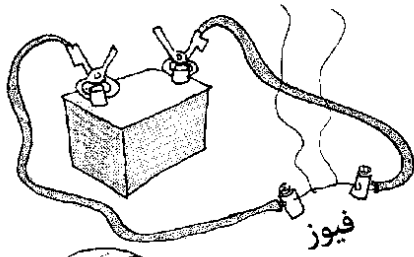
آه بله، این همان چیزی است که به اثر ژول معروف است.

همه چیز واضح شد.

اما این می تواند توضیح دهد که چرا رشته یک لامپ تولید نور می کند....

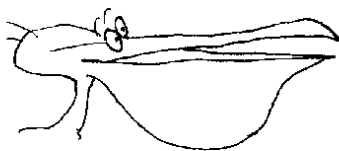

این لرزش ها می تواند شبکه فلزی را متلاشی کند و در نتیجه ذوب شدگی را سبب شود.

فرض کن که این بار اتم ها را مثل ناقوس هایی تصور کنیم که با کش به هم وصل شده اند.

این تصویری مناسب از پدیده انتقال حرارتی در جامدات را ارائه می دهد.

اگر تو به این ناقوس های اتمی به طور نرم و متوالی فشار وارد کنی، این فشار از طریق رابط های ارتجاعی از یک ناقوس به دیگری و به تمام این ساختار وارد می شود.

روشنایی

اما در صورتی که این فشارها شدیدتر شود و یا به دفعات پیاپی وارد گردد، ناقوس این انرژی را به خوبی توسط موج های صوتی که منتشر شده تخلیه می کند.

آها فهمیدم: همین طور اتم های رشته لامپ، برای تخلیه انرژی مازادی که در پدیده انتقال تلف می شود، انرژی را توسط مقداری گرما منتشر می سازند.

هر چه بیشتر در لامپ خلاء ایجاد شود اتلاف گرما در انتقال حرارتی به حداقل می رسد.

هر چه دمای جامد بالاتر رود، انتشار

انرژی توسط تابش نیز تشدید می گردد. به همین دلیل برای رشته های لامپ ها از موادی همچون تنگستن استفاده می شود که تا دمایی بالای ۳۰۰۰ درجه بدون ذوب شدن دوام می آورند.

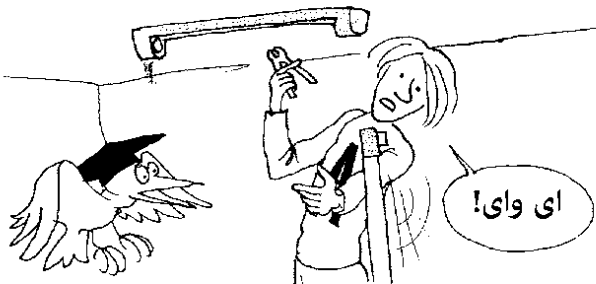
مشخص است که جامدات گرم شده از خود پرتو منتشر می کنند. اما چرا این آهن قرمز است؟

(*) این نوع تابش نامرئی توسط بدن هایی با دمای متوسط یا کم منتشر می شود و پرتو مادون قرمز نام دارد.

حالا که همه چیز را در مورد لامپ های رشته ای می دانیم، فکر کنم که کشف اسرار این خانه ساده را تمام کردیم.

آنسلم مهتابی آشپزخانه به تازگی سوخته. می توانی آن را عوض کنی؟

ای وای!

لامپ نئون

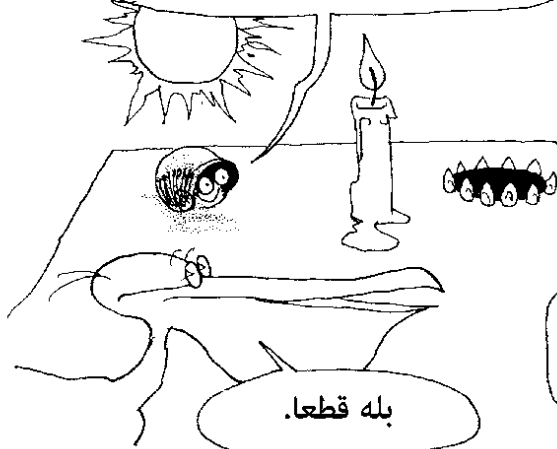
این چیه؟!

رشته ای
در لامپ
نیست...

نیازی ندارد!

قطعاً. به نظر تو گاز آسپزی، آتش و خورشید چگونه عمل می کنند؟

این اتم های نئون هستند که لامپ را پر کرده اند و به شکل تابش پرتو انرژی، که در اثر برخورد با الکترون هایی که در این لامپ در حال حرکت هستند، تخلیه می شوند.

بله قطعاً.

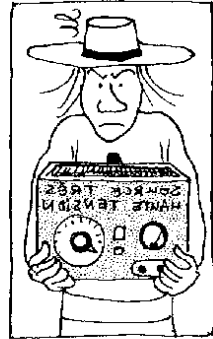
اتم های یک گاز می
توانند نور را انتشار
دهند.

رسانای الکتریکی

با این وجود در مهتابی آشپزخانه آمپری حدود ۲۲۰ ولت عبور می کند.

و چرا جریان در یک فلز عبور می کند؟

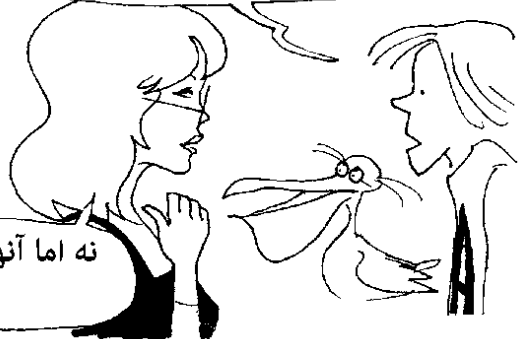
در یک رسانا، عبور جریان الکتریکی تحت تاثیر حرکت الکترون های آزاد قرار می گیرد.

این هم الکترون های متصل

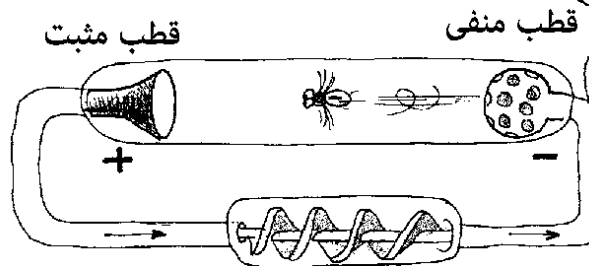
منظورت این است که در گازهای سرد الکترون وجود ندارد؟

نه اما آنها همه مشغول چرخیدن به دور مدارشان و هسته های اتم ها هستند.

آن ها توسط مولد که مانند یک پمپ عمل می کند به حرکت در می آیند.

چه چیزی باعث گردش الکترون ها می شود؟

مولد الکتریکی

بسیار خوب مشکل کجاست؟

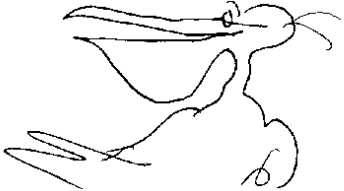
آنسلم پمپ الکترون هایش را پیدا کرد.

این یک مولد با جریان متناوب و ولتاژ بالا است.

بی نظیر کار میکنه!

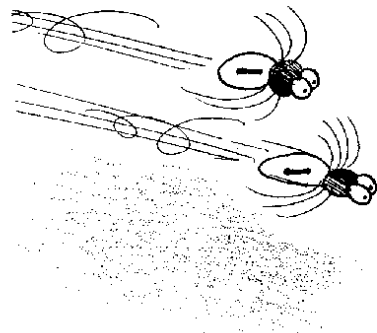
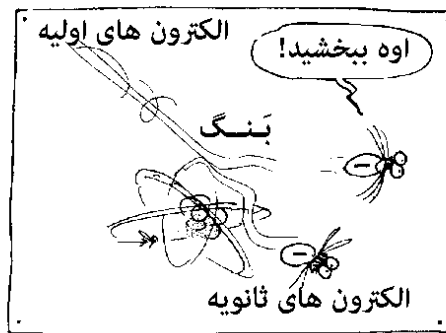
تیرسیاس از سر راه برو کنار

آآآ!

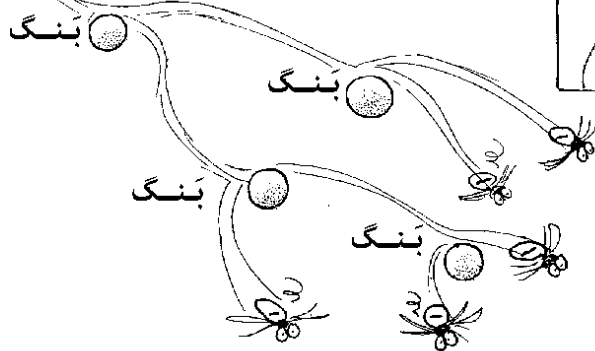
بارش الکترونی

یک مولد الکتریکی بین الکترودهایش یک میدان الکتروموتور به وجود می آورد که الکترون های آزاد را به حرکت وا میدارد. حتی در گازهایی با دمای عادی تعداد اندکی از الکترون های آزاد وجود دارد که با شدت از قطب منفی به مثبت حرکت داده می شوند. این الکترون ها که «الکترون های اولیه» نامیده می شوند، از برخورد بین دو اتم شتاب گرفته و انرژی جنبشی لازم را به دست می آورند تا بتوانند الکترون های وابسته به این اتم ها را به بیرون کشیده و به الکترون های آزاد جدیدی تبدیل کنند.

همچنین هر الکترون اولیه و اصلی می تواند تعداد بسیاری از الکترون های ثانویه را به وجود بیاورد.

هر الکترون استخراج شده تبدیل به یک الکترون آزاد می شود که او نیز خود به زودی به شتابی برابر با دیگر الکترون های آزاد خواهد رسید.

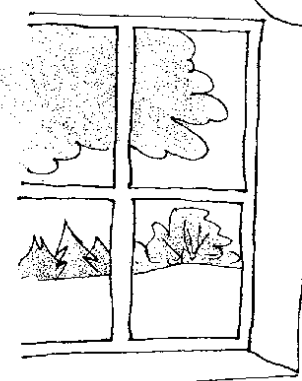
ما به این میگویم بارش الکترونی.

در تجربه های اخیر، این موضوع با افزایش ناگهانی شدت جریان الکترون ها نشان داده می شود.

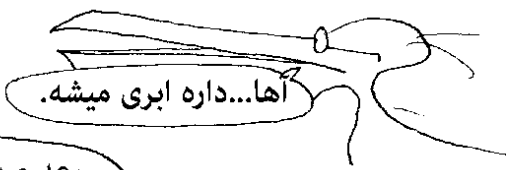

به عبارت دیگر، گاز قرار گرفته میان الکترون ها به سرعت بسیار رسانا می شود و مولدی که در مسیر مدار کوتاه قرار گرفته است می سوزد.

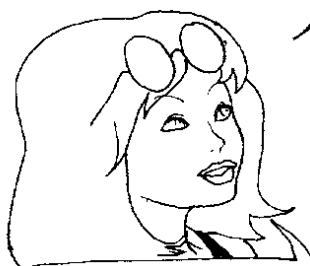
در هوای آزاد این گسستگی الکترونی، در فشار اتمسفر و زمانی که اختلاف پتانسیل به ۳۰۰۰۰ ولت در سانتیمتر می رسد اتفاق می افتد.

اها... داره ابری میشه.

رعد و برق یک قوس الکتریکی است و زمانی رخ می دهد که اختلاف پتانسیل بین یک ابر و زمین از آستانه گسستگی الکترونی می گذرد.

بووومب!

چگونه الکترونیسته می تواند این چنین صدایی به وجود آورد؟

در قوس الکتریکی، انتشار شدید گرما باعث به وجود آمدن نوعی موج شوک می شود.

پویش آزاد متوسط

تمام این‌ها مشکل من را حل نمی‌کند و هیچ کدام نمی‌توانند توضیح دهند که چرا جریان در مهتابی آشپزخانه عبور می‌کند.

راز هنوز پا بر جا است!

ببینید، بارش الکترونی زمانی اتفاق می‌افتد که الکترون بتواند در ارتباط با فضا و در مسیر خود انرژی لازم را به دست بیاورد.

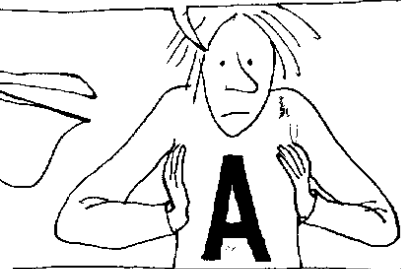
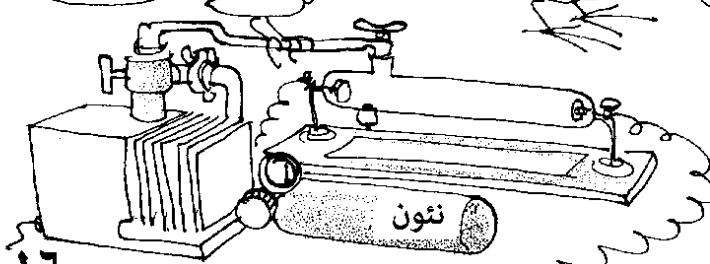
که ما به آن «پویش آزاد متوسط» می‌گوییم.

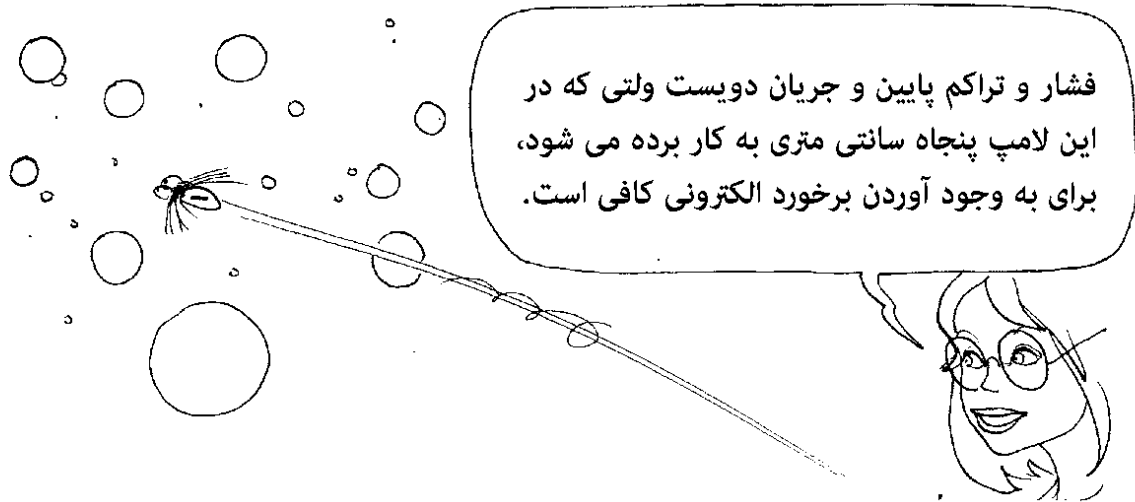
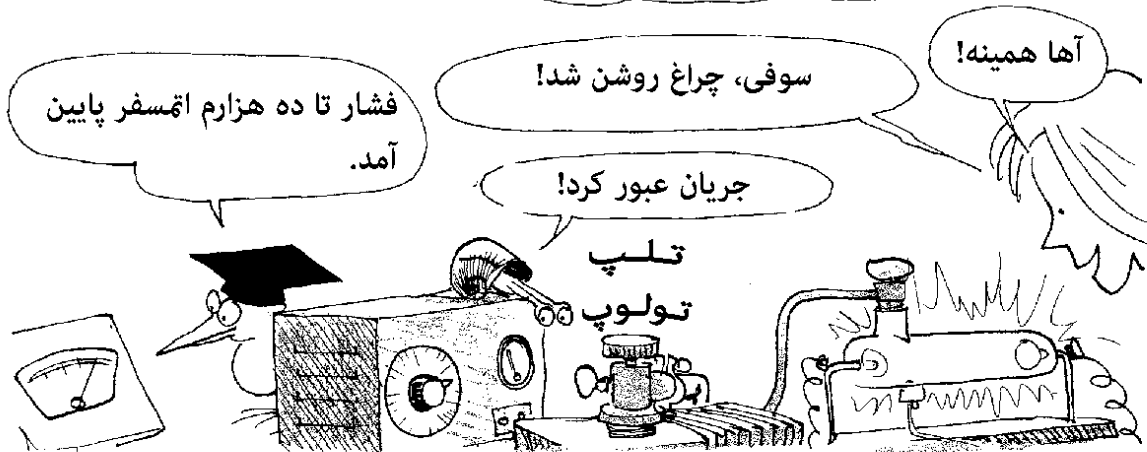
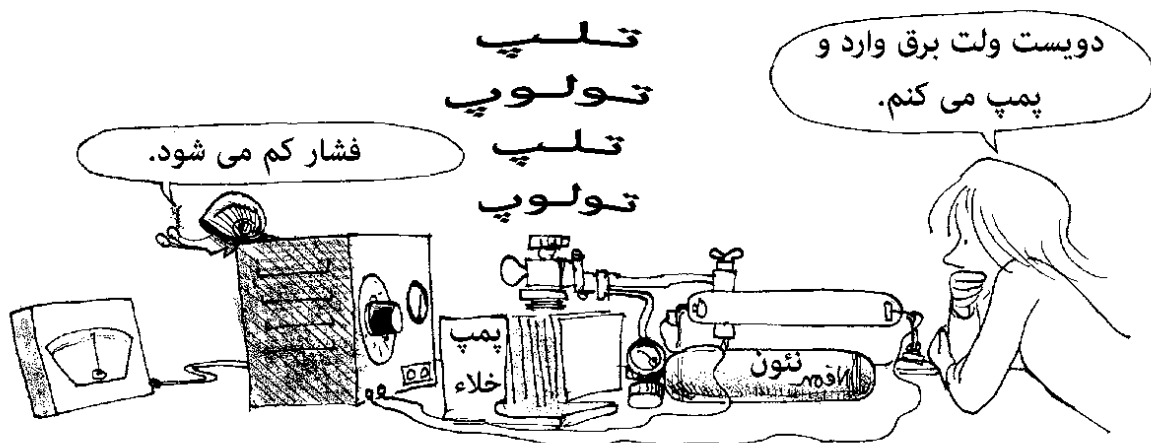
فکر کنم اگر من این پویش آزاد متوسط الکترون را افزایش دهم، بیشتر شتاب می‌گیرد و به همین دلیل انرژی بیشتری حاصل می‌شود.

اما چگونه می‌توان این پویش آزاد متوسط را افزایش داد؟

به سادگی، تراکم گاز را کم می‌کنی.

با استفاده از این پمپ خلاء.

یونش و یون زدایی

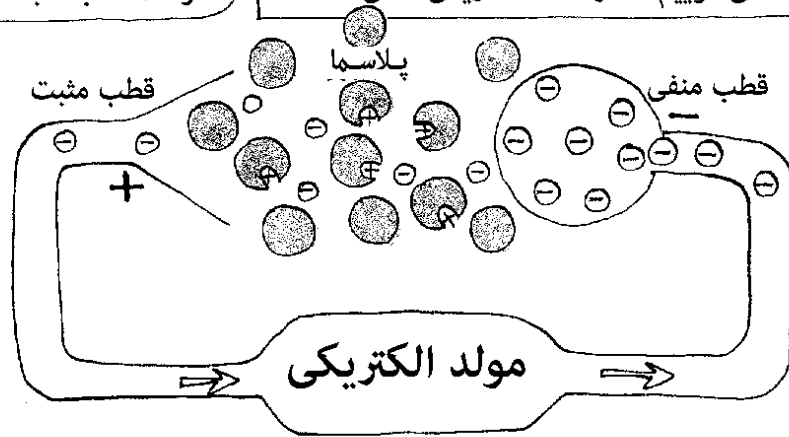

پلازما

برای جمع بندی می توانیم بگوییم که نوعی پمپ الکترونی که مولد الکتریکی نام دارد، یک قطب منفی را پر از الکترون می کند. این بارگزاری قطب منفی بر الکترون های گاز تاثیر می گذارد و با تولید الکترون های آزاد جدید، از طریق بارش الکترونی به طور متوالی به آن ها شتاب می دهد. زمانی که فرایند یونش و یون زدایی به تعادل برسد، به تلفیقی از یون ها، الکترون ها و اتم های خنثی دست پیدا می کنیم که به آن ها پلازما می گوییم که از لحاظ الکتریکی خنثی است.

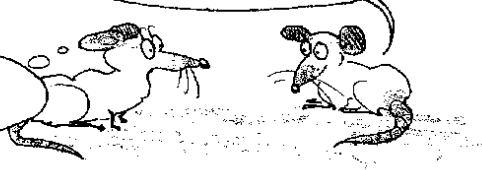
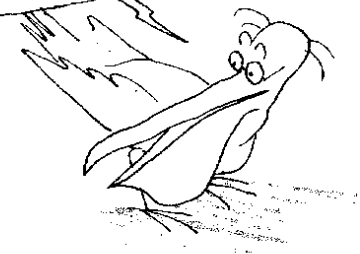
جریان الکترون ها به گردش در می آید. آن ها از طریق قطب منفی منتشر و توسط قطب مثبت جذب می شوند.

خدای من! پس هر وقت من مهتابی را روشن میکنم در واقع پلازما تولید میکنم.

چیزهایی که در خانه هست واقعا جالبه.

یک پلازما؟!

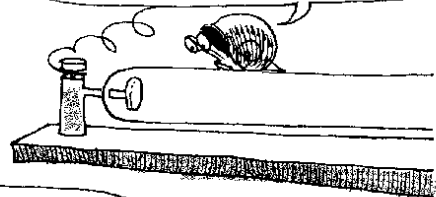

در این نوع از پلاسمای سرد شوک های وارد شده از الکترون ها بر اتم ها است که فرآیند یونیزه شدن را تداوم می بخشد. در حالی که در خورشید این برخوردها بین اتم ها اتفاق می افتد. بنابراین بسیار مرتعش می شوند و گاز گرم می شود.

یک مهتابی در حال کار دارای پلازما است. مکس میگوید که خورشید هم یک پلازما است؛ یک گوی بزرگ از گاز یونیزه شده. اما چرا خورشید گرم است در حالی که مهتابی سرد می ماند؟

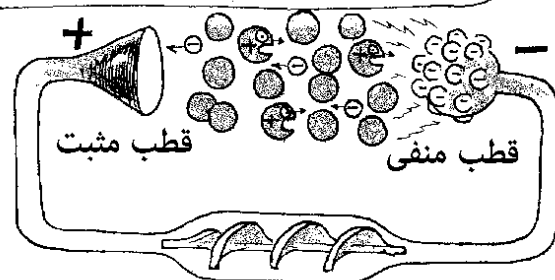
در مهتابی فرایند یونش غیر گرمایی وجود دارد.

اما در این پلازما دو نوع بارگزاری وجود دارد: الکترون ها و یون ها. در واقع فشار الکتریکی بر هر دو تاثیر می گذارد این طور نیست؟

دقیقاً. میدان الکتریکی که در مهتابی وجود دارد و الکترون ها را به حرکت

در می آورد، الکترون ها را در یک جهت و یون ها را در جهت دیگر جذب می کند.

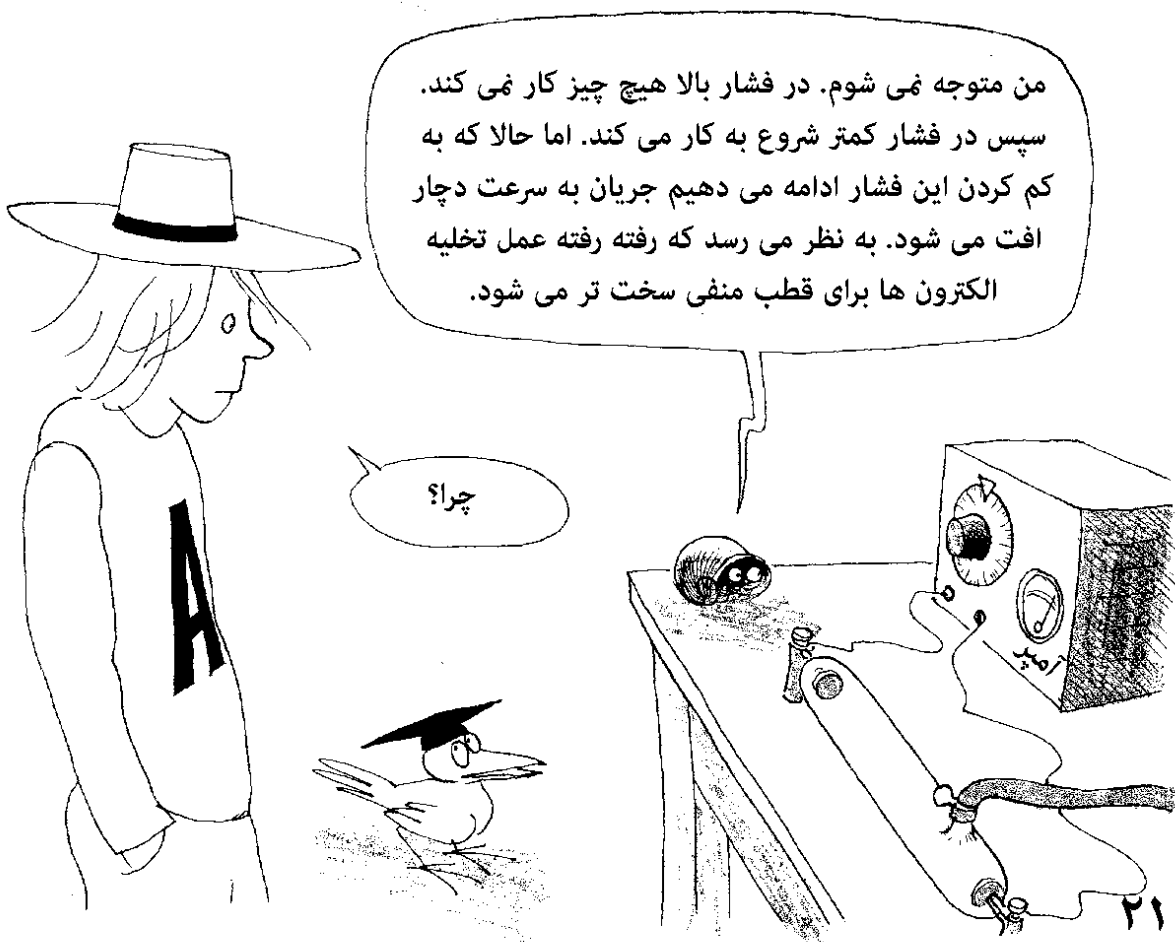
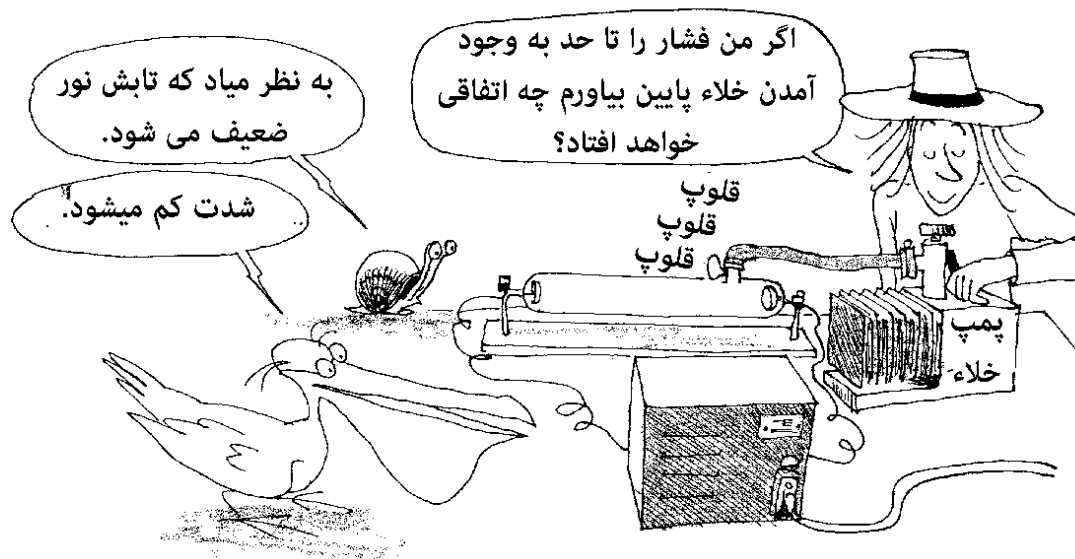

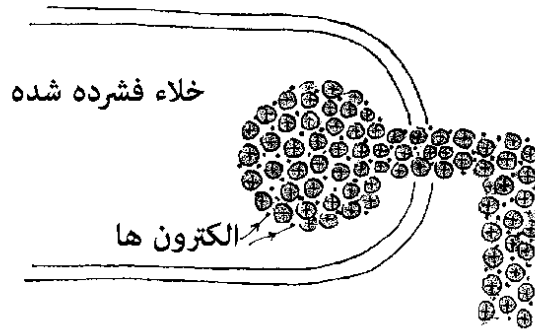
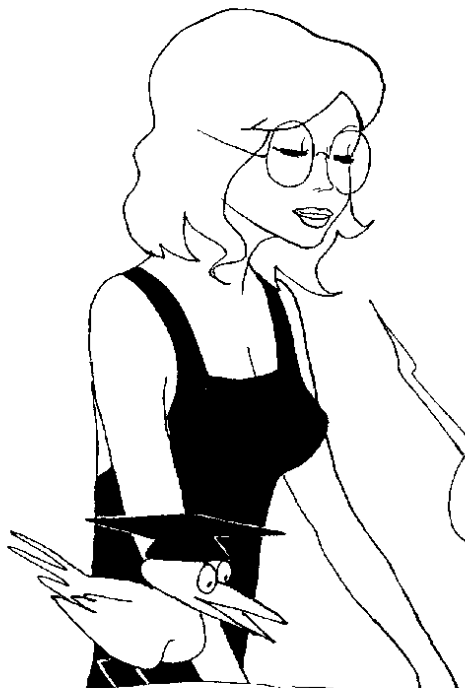
این به آن معناست که در لامپ مهتابی جریان یونی در برابر جریان الکتریکی ناچیز است.

برخورد با اتم های خنثی پیشرفت الکترون ها را کند می کند. تنها الکترون های سبک و متحرک می توانند راه خود را در این ازدحام باز کنند.

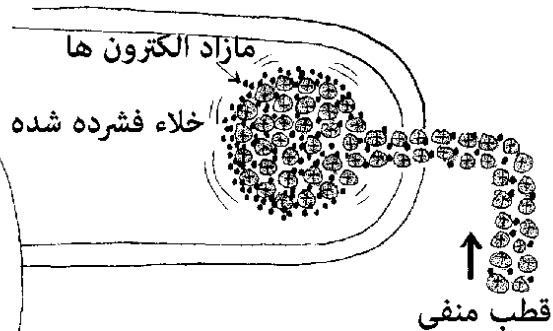

انتشار از قطب منفی

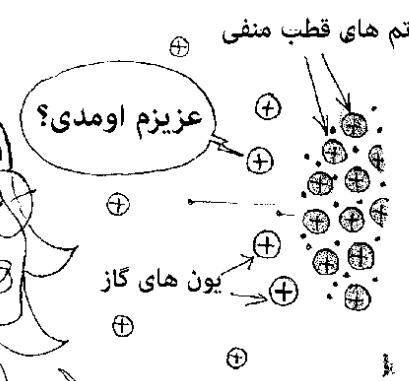

قطب منفی قطعه ای آهن است که از هسته اتم ها، که دارای بار مثبت هستند، و الکترون ها تشکیل شده است.

مولد الکتریکی نقش انباشتن الکترون های آزاد آهن در قطب منفی را دارد. اما اگر شدت کافی نباشد این فشار الکترونی ضعیف می ماند و نمیتواند به الکترون ها اجازه خروج از اتم های آهن را بدهد.

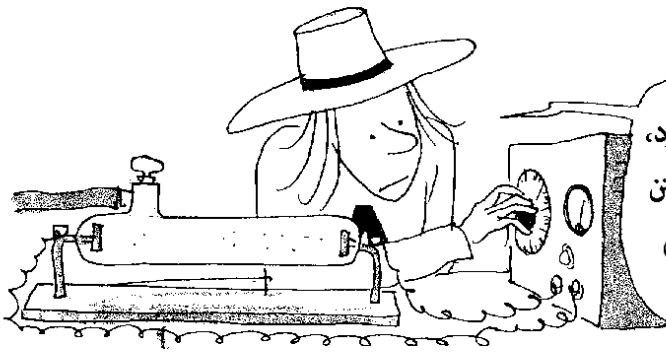

عزیزم اومدی؟

برعکس، اگر اتم های گاز در قالب یون ها وجود داشته باشند، این موضوع گریز الکترون ها را راحت تر می کند.

اما اگر گاز خیلی متراکم باشد، دیگر جریان نمی تواند از آن عبور کند. پس می بایست حدی بهینه از فشار وجود داشته باشد.

(*) قانون حداقل پاشن

زمانی که در لامپ خلاء فشرده وجود دارد، باید هزاران ولت را برای به جریان انداختن تعداد اندکی الکترون توسط قطب منفی به کار گرفت.

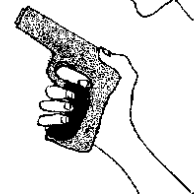
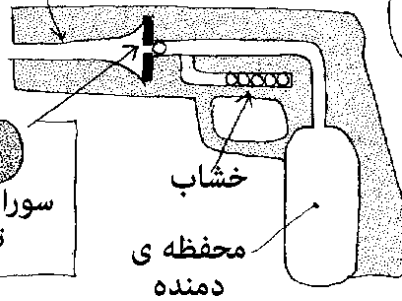
این شدت جریان تنها منوط به آهنی است که این قطب منفی را می سازد.

لوله تفنگ

این یک کلت بادی است.

پوسته لاستیکی، دارای سوراخی که اندکی از ساچمه تفنگ کوچکتر است.

توووف

زمانی که ما روی دمنده فشار وارد می کنیم، پوسته تغییر حالت پیدا می کند و ساچمه با فشار خارج می شود.

توووف

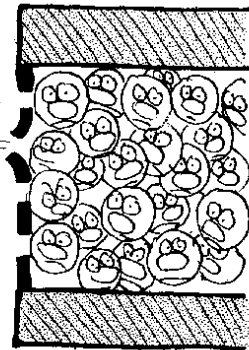
مثل زمانی که یک هسته گیلان را به بیرون تف می کنی.

مراقب مقابل باش!

زمانی که قطبی منفی شروع به انتشار می کند، مانند سوراخ های کوچکی عمل می کند که از درون آن ها الکترون ها از طریق فشار الکترونی با شدت به بیرون پرتاب می شوند.

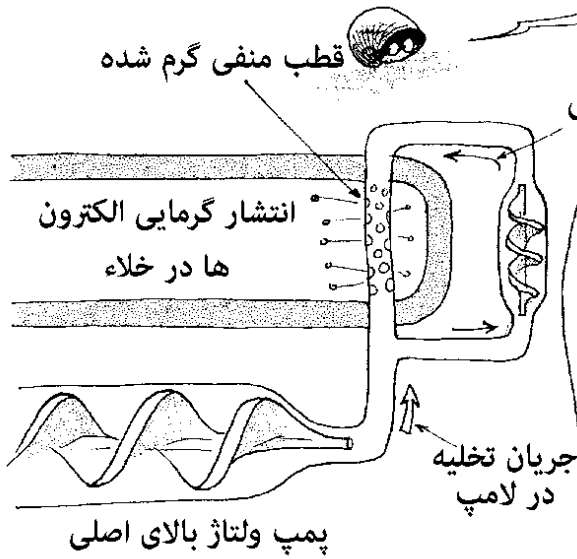
توووف

اثر نقاط

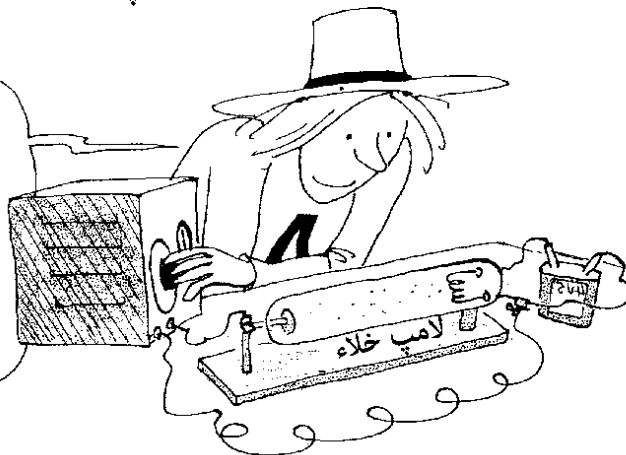

برگردیم به تخلیه انرژی در لامپ های خلاء

به راحتی می توان این انتشار الکترونی را با گرم کردن قطب منفی تسهیل کرد. برای مثال با به جریان انداختن حلقه ای از جریان مانند این با یک مولد ولتاژ پایین (یک باتری ساده می تواند کافی باشد).

اوه چه جالب این کافی است. موفق شدم تا با کمتر از ۱۰۰ ولت جریان را در لامپ برقرار کنم.

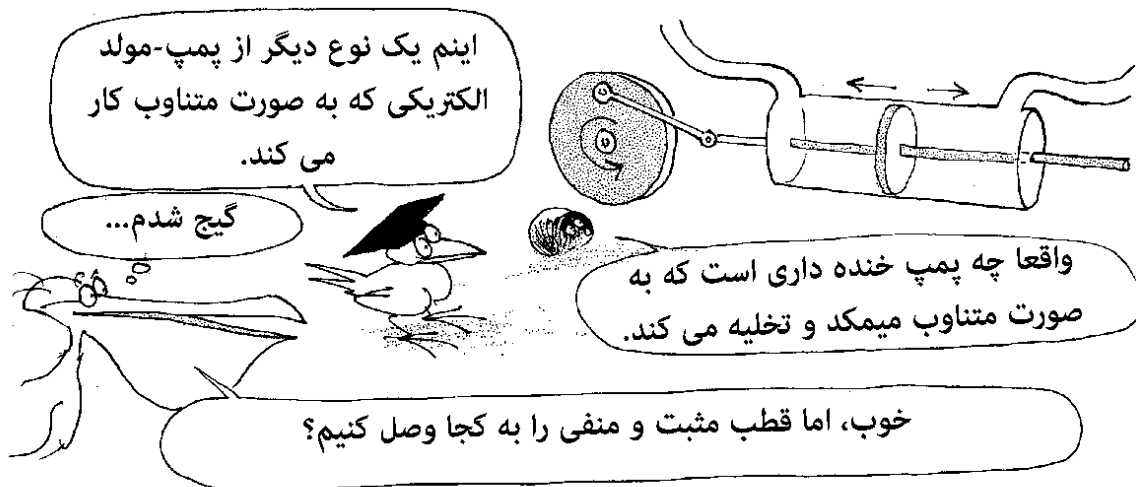
تمام این بازی با الکترون ها است.

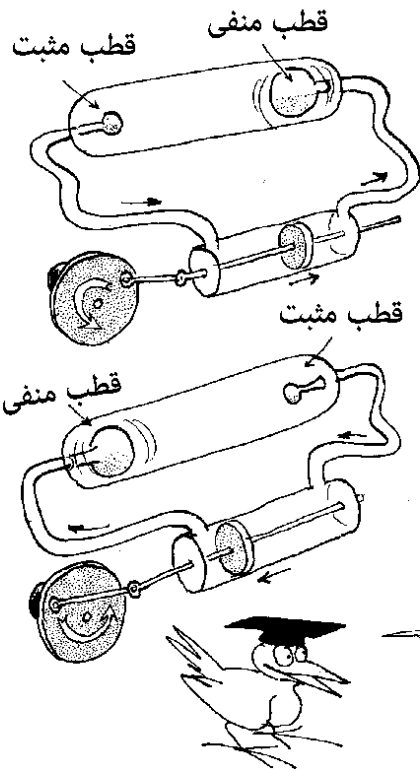
سوفی دقیقا ما در حال انجام چه کاری هستیم؟

اسم این کار الکترونیک است.

جریان متناوب

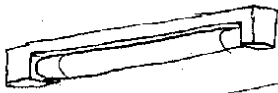

الکترون ها هر دو نقش را به طور متناوب ایفا می کنند.

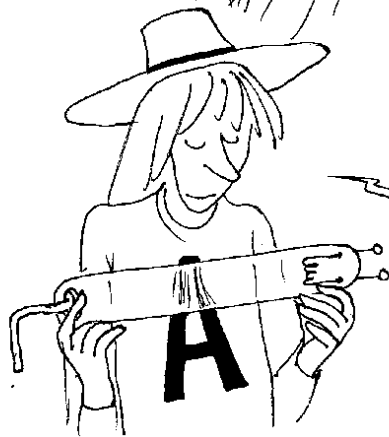
پس هر چیزی که پیش از این گفته شد می تواند به کار گرفته شود.

برخورد الکترونی، یونش غیرگرمایی و مابقی چیزها؟

آها، منطقی است، در غیر این صورت نمی توانستم بفهمم که چراغ نئونی آشپزخانه چگونه می تواند با ۲۲۰ ولت متناوب کار کند.

دیود

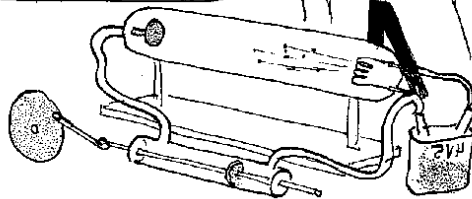

اما چه اتفاقی می افتد اگر من جریان متناوب را با دو الکتروود گرم و سرد و به صورت هم زمان به جریان بیاندازم؟

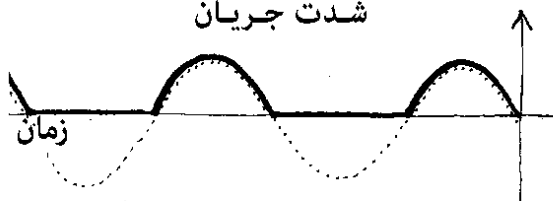
زمانی که برای قطب منفی الکتروود گرم به کار گرفته می شود، انتشار را انجام می دهد.

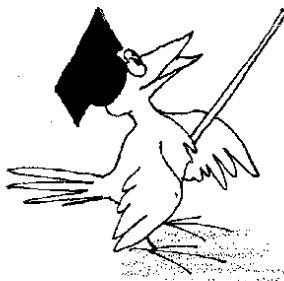
اما زمانی که از الکتروود سرد خواسته شود که انتشار را انجام دهد، این درخواست رد می شود و جریان عبور نمی کند. آنسلم تو یک یکسوساز ساخته ای.

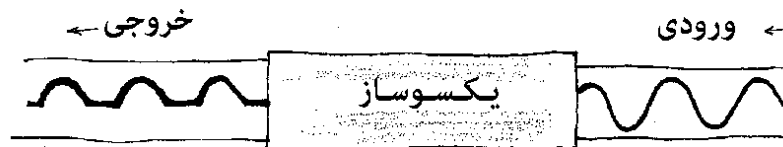
شدت جریان

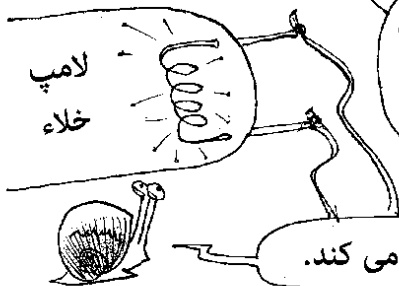
نقطه نقطه ها به نوعی فشار الکترونی را در قطب منفی گرم شده نشان می دهند و خطوط سیاه و سفید نشانگر دبی این الکترون ها هستند.

می دانم چرا به خانه برق متناوب داده می شود، در حالی که واضح است که این دیود برای مستقیم کردن جریان به کار گرفته می شود؛ به این معنا که برای تغییر جریان متناوب به جریان مستقیم استفاده می شود.

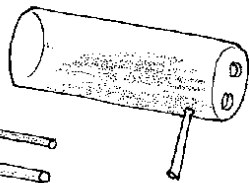
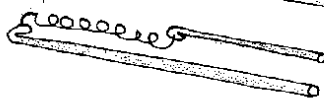
اسلحه الکترونی

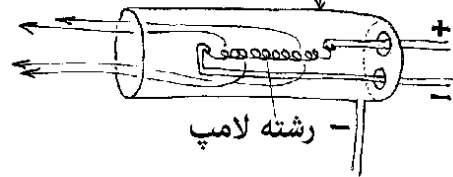
در نتیجه، دو نوع قطب منفی وجود دارد و تنها آن قطب منفی که گرم باشد می تواند الکترون ها را انتشار دهد و جریان را برقرار کند. قطب منفی سرد تنها حامل بارهای منفی است.

قطب منفی گرم شده الکترون ها را در تمام جهات منتشر می کند.

رشته لامپ
(قطب منفی گرم شده)

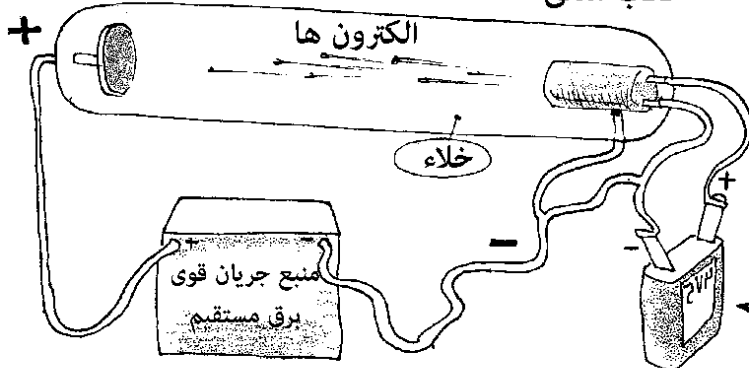
قطب منفی راهنما

با این قطب منفی سرد (که دبی جریانش بسیار کم است) آنسلم الکترون های منتشر شده توسط قطب منفی گرم شده را وا میدارد تا از محور اسلحه الکترونی که تنها راه خروج آن ها است خارج شوند.

قطب مثبت

قطب منفی

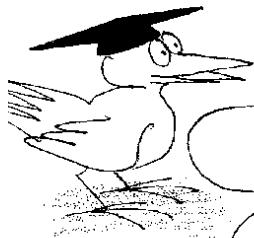
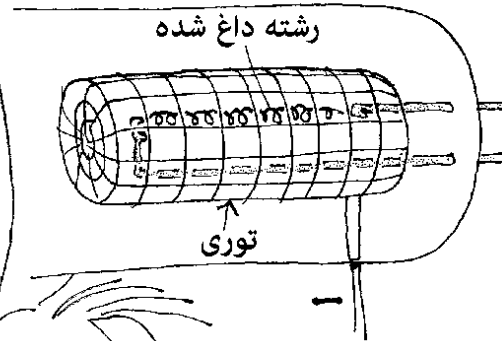

و در نتیجه در این لامپ خلاء، همه چیز ادغام می شود.

منبع جریان کم شدت برای گرم کردن رشته لامپ - قطب منفی

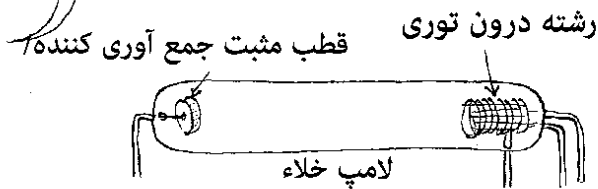
لامپ سه قطبی

بین: من قطب منفی گرم شده (رشته منتشر کننده الکترون ها) را در این محفظه شبکه ای بستم. زمانی که باری ندارد الکترون ها به آزادی حرکت می کنند. اما زمانی که به آن بار منفی دهم، او الکترون هایی را که تلاش می کردند تا خارج شوند و در رشته به جریان در بیایند را به سرعت منتشر می کند و سپس کند می شود. من جریان را قطع می کنم.

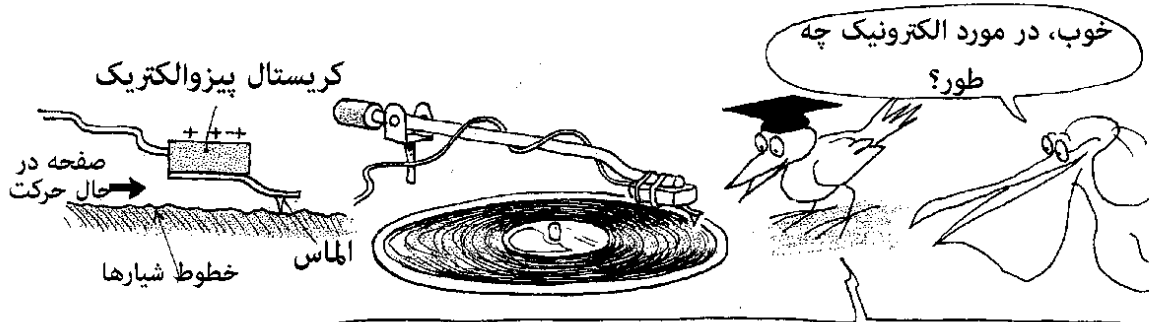
تو نوعی کنترل شبکه را ساخته ای.

با تغییر دادن بار الکتریکی شبکه، از طریق شدت جریان، تو می توانی به دلخواه خودت جریانی قوی را با صرف انرژی کم به وجود بیاوری.

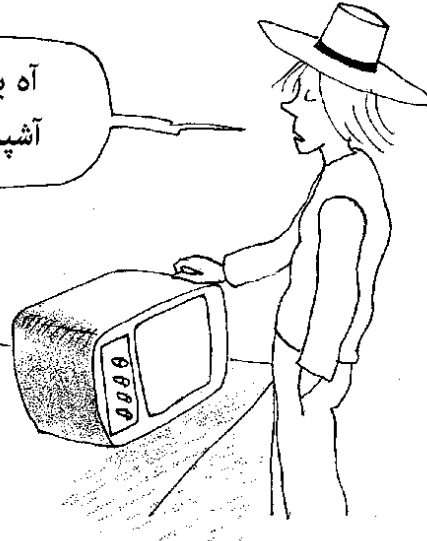
آه بله، دقیقا مانند زمانی که شیر آبی را باز یا بسته می کنیم.

لامپ سه قطبی که سه الکتروود دارد؛ قطب منفی گرم شده آن، قطب مثبت جمع آوری کننده آن و توریش؛ منبع تقویت کننده های جریان است.

بیا اینجا خواهی دید که تکانه های ضعیف الکتریکی که توسط کریستال پیزوالکتریک متصل به بازوی گرامافون تولید می شوند، برای به وجود آوردن جریان خروجی توسط یک لامپ سه قطبی تقویت کننده به کار برده می شود.

آه بله، هیچ وقت فکر نمی کردیم که قوانین حاکم در آشپزخانه، حمام یا اتاق نشیمن این قدر پیچیده باشد!

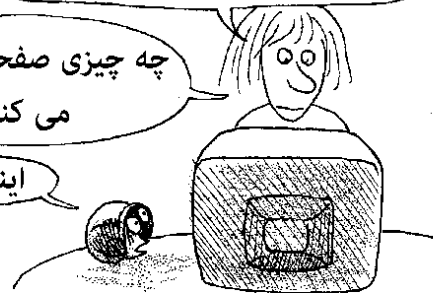

دارم میام!

خوب حالا یک تلویزیون چه طور کار می کند؟

چه چیزی صفحه را روشن می کند؟

اینم یک چیز دیگه

فلورسنس

برخی مواد این ویژگی را دارند که تابش ها را در فرکانسی خاص جذب کرده و با فرکانسی متفاوت دوباره منتشر کنند.

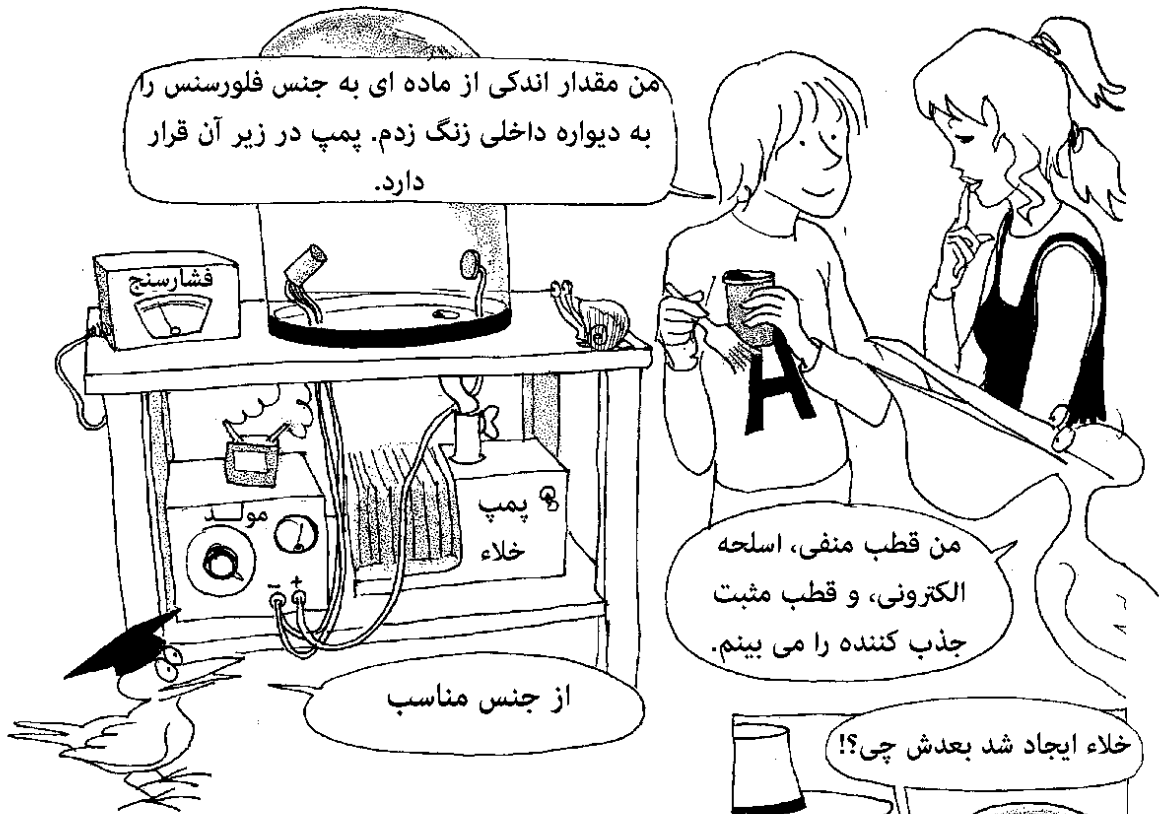
آه بله فلورسنس نور سفید، که تلفیقی از تمام رنگ های منشور می باشد، را جذب می کند و این ویژگی را دارد که تنها نور سبز را بازتاب می کند.

نایلون نورهای فرابنفش را جذب می کند و به صورت نور آبی بازتاب می کند. من این را در یک کاباره دیدم. یقه پیراهن های مردم نورانی بود.

چی گفتی تیرسیاس؟ تو رفتی کاباره!

لامپ مهتابی از داخل با ماده ای پوشیده شده است که خلاف فلورسنس عمل می کند. او نور آبی که توسط نئون منتشر می شود را جذب می کند و نور سفید بازتاب می کند.

من نوعی زنگ خلاء را پیدا کردم. برای آزمایشات از لامپ گازی مناسب تر خواهد بود.

تفنگ هوایی را که به تازگی استفاده کردیم به یاد بیار. قطب منفی الکترون هایش را با چنان سرعت و انرژی جنبشی بالایی پرتاب می کرد که در برابر آن قدرت جذب قطب مثبت خیلی ناچیز بود.

اما باید تمام این الکترون ها در پایان توسط قطب مثبت جذب شوند.

پس از برخورد با شیشه و از دست دادن انرژی، آن ها به آرامی به سمت قطب مثبت به حرکت در می آیند.

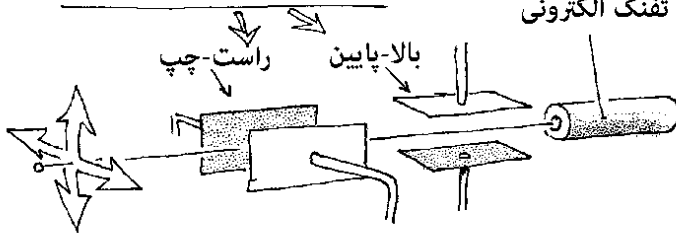

در تفنگ الکترونی، من می توانستم با رشته ای الکترون های منتشر شده را مسیریابی کنم. قطب های منفی سرد این اجازه را به من می دادند تا به خواست خودم دسته ای از الکترون ها را منکسر کنم.

با دو بار بازی کردن با الکترون ها، می توان به کنترلی کامل و دقیق برای دسته الکترون ها دست پیدا کرد.

الکترودهای جلوگیری کننده از انحراف

این تلویزیون دارای گونه ای مناسب از هندسه زنگ خلاء است.

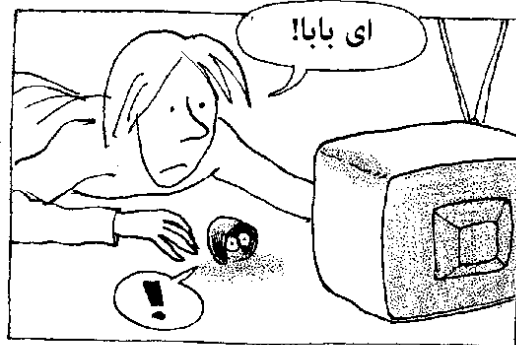

لایه پوشاننده داخلی امپ خلاء که به لامپ قطب منفی تغییر یافته است

سوفی، حتما باید بیایی و این را ببینی واقعا جالب است.

فردا... من خوابیدم

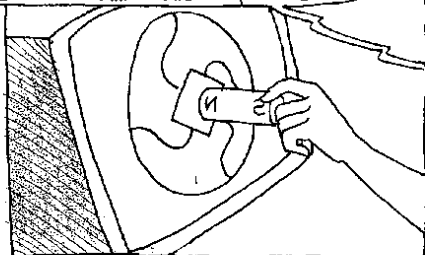

این تلویزیون سیاه سفید است. بریم ببینیم این با تلویزیون رنگی چه کار می کند.

چی شده!

اه این هم مثل همیشه است.

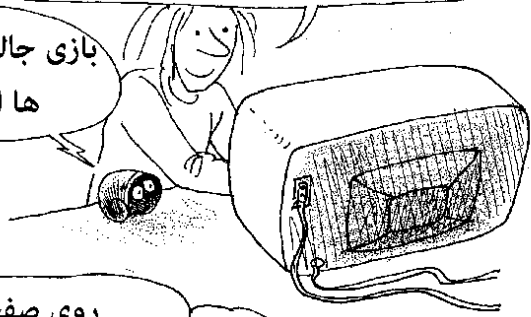
زمانی که این آهنربا را روی صفحه تلویزیون می کشم تصویر تغییر شکل می دهد.

آنسلم فکر کنم یک مشکلی اینجا هست!

تفکیک رنگ های زیبایی می سازد!

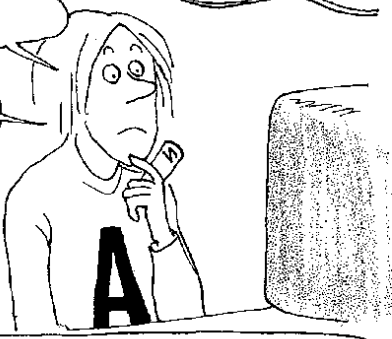
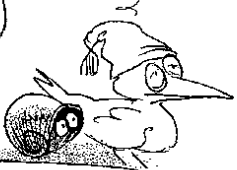
بازی جالبی با رنگ ها است!

روی صفحه نقطه های رنگی باقی مانده.

یاد وقتی افتادم که با فرش اتاق نشیمن تجربه های شیمی به دست آوردیم.

چه مشکلی! اون ها از بین نمیرن!

فکر کنم که امروز خدایان علم با ما یار نیستند.

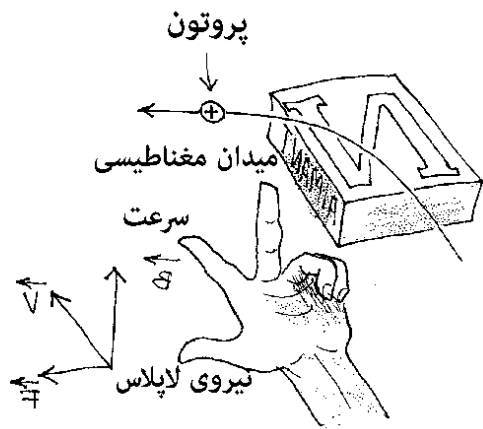
تلاش برای از بین بردن این لکه ها بی فایده است: آن ها از داخل هستند.

بله، فردا آن را بهتر خواهیم دید.

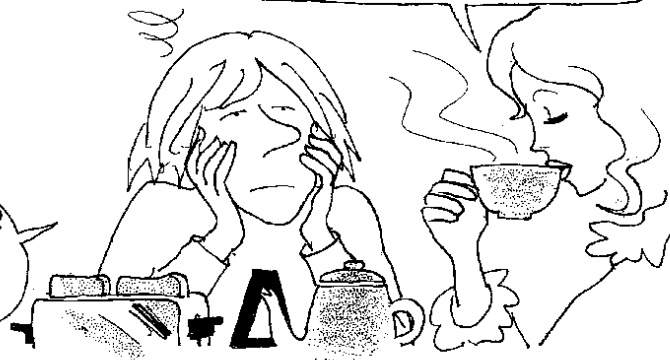
اما برای پاک کردن داخل لامپ یک تلویزیون باید چه کار کرد!

نیروی لایپلاس

ساده است: تمام بخش های شارژ شده که در مسیر نیروی میدان مغناطیسی قرار می گیرند مشمول نیروی قانون سه انگشت می شوند.

بله اما در مورد الکترون هایی که به صورت منفی شارژ می شوند چه طور؟

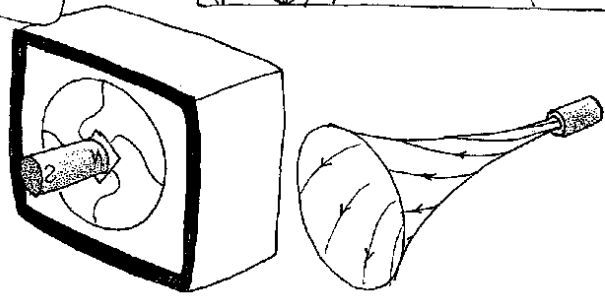

با به کار بردن این در تلویزیون، می بینیم که آهنربا مسیر الکترون ها را تغییر می دهد.

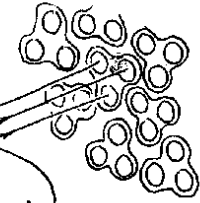
خوب در این صورت نیرو مسیر را تغییر می دهد.

این پیچ خوردگی تصویر در صفحه نمایش از کجاست؟

صفحه یک تلویزیون رنگی سه نوع رنگدانه دارد که با برخورد با الکترون ها، با انتشار ترتیبی سه رنگ آبی، قرمز و سبز عکس العمل نشان می دهند (*). نقطه گذاری باید بسیار دقیق باشد. حالا آهنربای تو نوعی مغناطیس پسماند را در این رنگدانه ها به وجود آورد که با منحرف ساختن الکترون ها نوعی نمایش رنگین کمانی رنگارنگ را خلق می کند.

نه اما باید مقدار اندک باقی مانده از مغناطیسی که تو در این رنگ دانه ها به وجود آوردی را پاک کنیم.

چه طور باید آن را از بین برد؟

منظورت اینه که لامپ خراب شده؟

خدای بزرگ این چیه که درست کرده؟!

سوفی یک میدان مغناطیسی متغیر درست کرده است و با چرخاندن مداد رفته رفته لکه را کم میکند. و اینم از این!

آه چه جالب...

این پدیده بعدها توضیح داده خواهد شد. مدیریت

(* با تلفیق آن ها به تمام رنگ های رنگین کمان دست پیدا می کنیم.

اونم شوخی میکنه! من اینجا چی دارم؟! آهنربا، سیم برق، نمک، آب. حتی چیزهایی نیست که بتوانم یک باطری بسازم.

در هر صورت، آیا جریان از مایعات عبور می کند؟

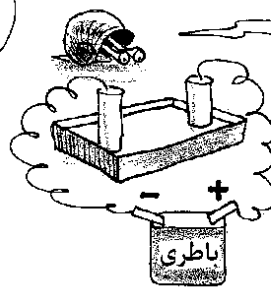
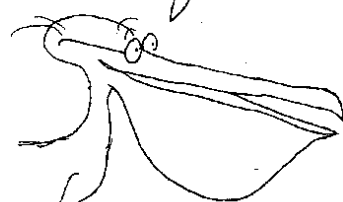
باشه قبوله صفحه فمایش تمیز شد اما من هیچ وقت نه فهمیدم که انرژی الکتریکی چگونه به خانه ما می رسد و نه اینکه یک همزن ساده چگونه کار می کند.

در نظر داشته باش که تمام آنچه نیاز داری را در خانه داری.

الکترولیت ها

گمان کنم که الکترون های آزاد وجود دارد؟

خوب در فلزها انبوهی از الکترون های آزاد وجود دارد که بی صبرانه در انتظار حرکت هستند تا به جریان اجازه عبور دهند. گازها باید به پلاسما تبدیل شوند. اما در مایعات چه طور؟

زمانی که نمک کلرید سدیم $ClNa$ ، نمک خانگی، در آب حل شود، اتم ها در مایع پراکنده می شوند و هر مولکول کلور الکترون را به سمت قطب مثبت + و هر مولکول سدیم $Na+$ الکترون را به سمت قطب منفی - می کشد. این یون کلور به سمت قطب مثبت به حرکت در می آید، این در حالی است که یون $Na+$ به سمت قطب منفی می رود.

قطب مثبت + Cl^- \rightarrow \leftarrow Na^+ قطب منفی -

مدیریت

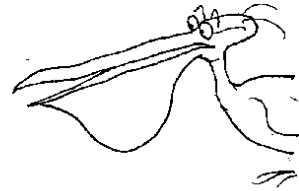
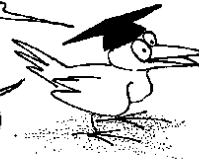
به طور خلاصه در مایعات، جریان الکتریکی مانند فلزها و وابسته به حرکت الکترون های آزاد نیست بلکه بستگی به حمل یون ها دارد.

یون کلور الکترون خود را به سمت قطب مثبت رها می کند و الکترونی دیگر که توسط قطب منفی منتشر می شود، یون سودیوم را خنثی می کند.

و این یون ها چه کاری انجام می دهند؟ آیا در الکترون ها نفوذ می کنند؟

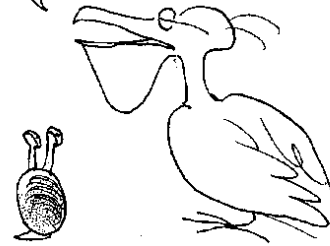
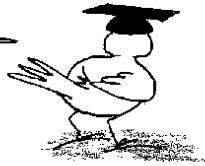
و این چرخش ادامه دارد.

به نظر میاد که به موضوع هیدرولیک برگشته.

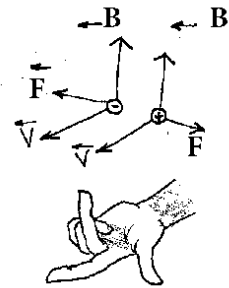
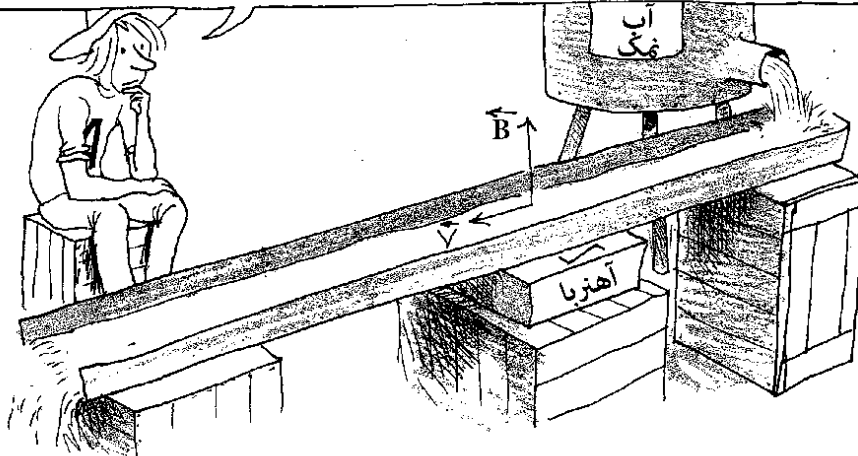
و باید دید که لانتورلو در این زمان چه کرده؟

بریم دستمال های خشک کن را آماده کنیم.

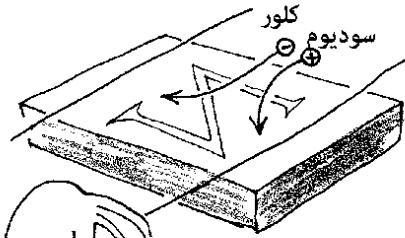

نیرو محرکه الکتریکی

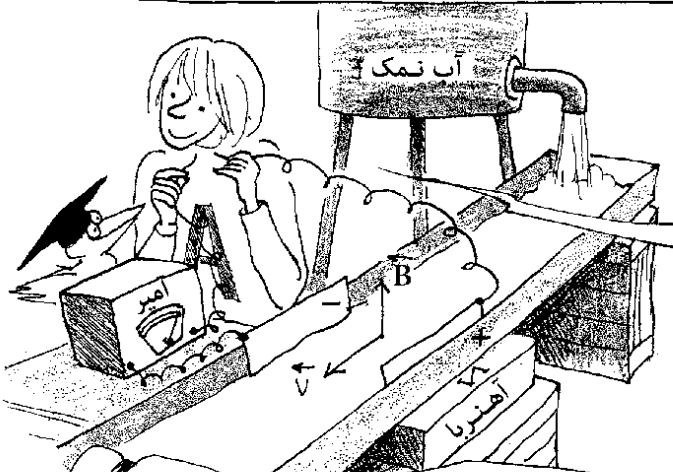
سوفی میگوید که تمام بار الکتریکی که در یک میدان مغناطیسی جا به جا می شود مربوط به نیروی لاپلاس است. به طور منطقی این نیرو باید بر یون های $-Cl$ و $+Na$ که در آب نمک وجود دارند و در حال حرکت هستند، تاثیر گذار باشد.

میبینیم که در یک میدان مغناطیسی عمودی، که از بالا به پایین در جریان است، یون های سودیوم من به سمت راست و یون های کلور من به سمت چپ می روند. پس من باید بتوانم که جدا شدن بارها از یکدیگر را ببینم.

این یک دید بسیار ساده و ابتدایی است، چراکه در یک مایع یون ها برخورد های بسیاری با ملکول های آب دارند که این سرعت حرکت آن ها را بسیار کم می کند. بعلاوه، نیروها نیز متناسب با سرعت جریان و شدت میدان مغناطیسی، ضعیف می مانند.

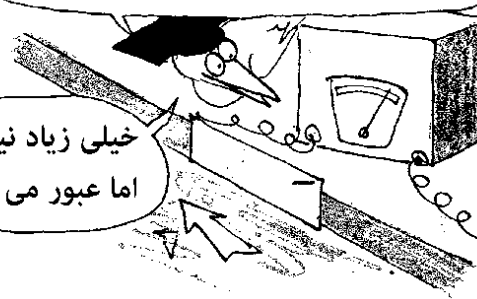
مکس عزیزم، با همه احوال تو موافقی که حرکتی تاثیر گذار از ذرات بارگرفته در جهت متضاد وجود دارد. پس من باید عبور جریان الکتریکی را با قرار دادن دو الکترود در دو کناره جریان که آن ها را با یک سیم مسی به هم متصل می کنم ببینم.

میدانید اولین بار چه کسی این تجربه را به دست آورد؟

نه

حق با تو است، جریان عبور می کند!

خیلی زیاد نیست اما عبور می کند.

این مرد انگلیسی در سال ۱۸۵۷ با استفاده از حرکت آب نسبتاً شور رودخانه تیمز در زمان جزر و مد موفق شد میدان مغناطیسی عمودی زمینی را به وجود بیاورد که به سختی به ده گaus می رسید. همچنین نوعی مولد الکتریکی را اختراع کرد که مگنتوهیدرودینامیک یا به اختصار MHD نامیده می شود.

اما نیروی چنین مولدی در حد مسخره ای کم است!

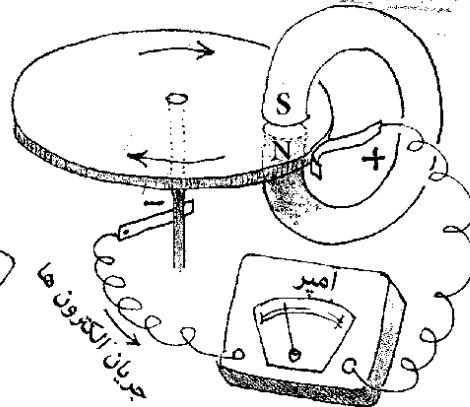
شاید آب بهترین ماده برای ساختن یک مولد الکتریکی نباشد.

خوب از چه چیزی باید استفاده کرد؟ مس مذاب؟

چرخ بارلو

چرا تو فقط اصرار داری که از یک مایع استفاده کنی؟

سوفی کاملاً حق دارد. با چرخاندن این صفحه آهنی در شکاف یک آهنربا، حرکتی در بارهای الکتریکی به وجود می آورم، چراکه بارهای مثبت فلز می توانند در خود آن جا به جا شوند.

این هم اولین مولد الکتریکی ما

زمانی این رسانا را بین شکاف آهنربا قرار می
دهم؛ حس می کنم که نیرویی وجود دارد.

میدونی بارها مثل ماشین هایی هستند که در یک جاده در
حال حرکت هستند و حرکت آهن را نشان می دهند. بارهای مثبت مانند
کامیون های سنگینی هستند که نمی توانند از به راست یا چپ بپیچند و سرعت خود را تغییر
دهند. حرکت آن ها به دیگر وسایل نقلیه که هر کدام به دیگری متصل شده ارتباط دارد.
الکترون ها هم مانند موتورسوارهای کوچکی هستند که از ابتدا با جریان در حرکتند.

و این هم اتفاقی که
در نهایت می افتد.

باز هم کسانی که
بی دلیل ناراحت می
شوند!

آه دیدی چه جوری راه من را برید؟!

آن ها مجبورم کردند تا
سرعتم را کم کنم!!

چاره ای ندارم جز اینکه
همین کار را بکنم!!

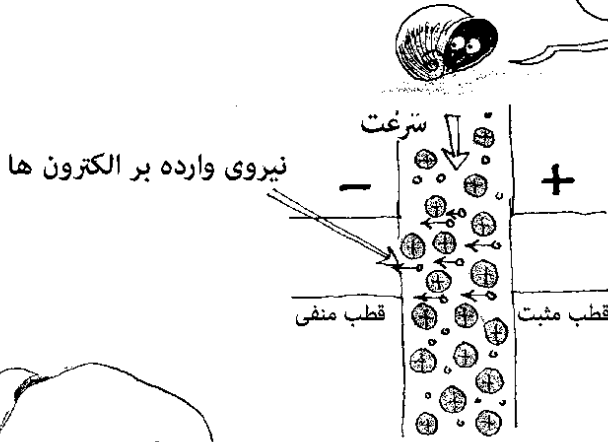
این الکترون ها هیچی نمی فهمند!

هسته
فلز

از سر راه برو کنار
احمق!

!!!

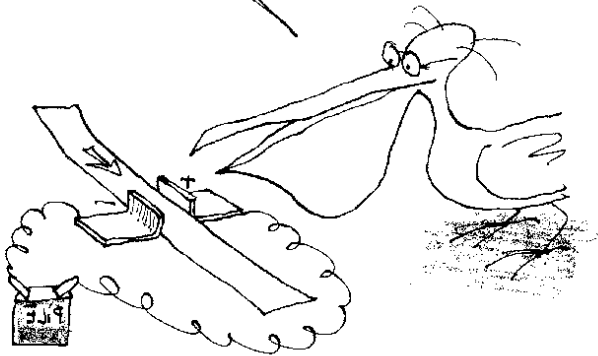
بنابراین در مقیاس میکروسکوپی، توضیحی در ارتباط با اهمیت وجود نیرویی برای انجام فعالیتی جهت تولید انرژی الکتریکی مشاهده می شود.

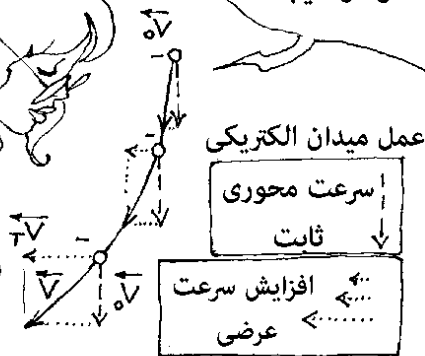
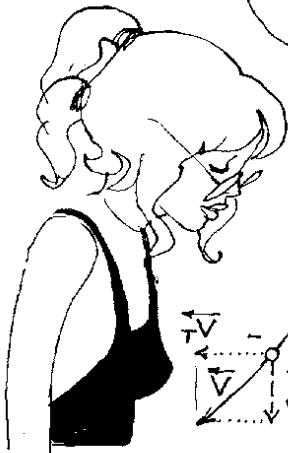
آخرین شک را هم از بین ببریم. میدان مغناطیسی را فراموش کنیم. آیا من می توانم ترمزی یکسان را در راه انحرافی عبور الکترون ها به سمت الکترودها به وجود آورم؟ اما این بار با استفاده از میدان الکتریکی تولید شده توسط یک مولد.

نه لئون این اساساً متفاوت است.

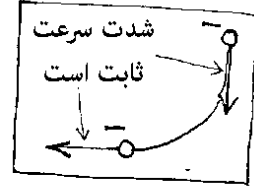
زمانی تو با نیروی الکتریکی کار می کنی، در میان سیلی از اتم ها که با سرعت V_0 جا به جا می شوند، به کمک نیروی الکتریکی که توسط یک مولد تولید می شود جریانی عرضی و متقاطع را با سرعت V_T اضافه می کنی. اما مولفه محوری V_0 بدون تغییر باقی می ماند و در نتیجه مولد انرژی را برای بارگزاری الکتریکی انتقال می دهد.

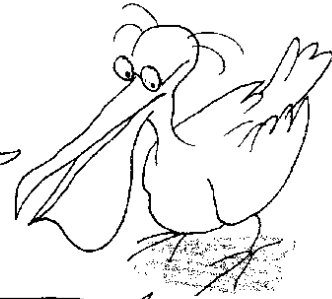
عمل میدان مغناطیسی

اما یک میدان مغناطیسی عرضی انرژی جنبشی ذره باردار را تغییر نمی دهد. جهت سرعت تغییر می کند اما شدت آن نه. در این مورد محور مولفه ای این سرعت در موازات با جریان اصلی کم می شود و در اینجاست که در رسانا بودن توقف ایجاد می شود.

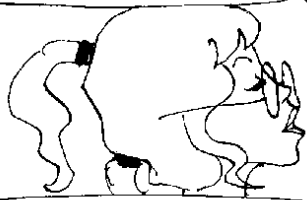

خوب، اما در هر دو مورد من به صورت متقاطع الکترون های آزاد را منتشر کردم.

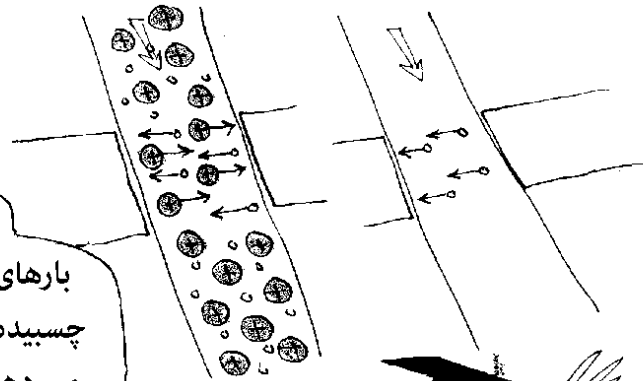

لئون فراموش کردی که نیروی لاپلاس هم زمان روی بارهای مثبت تاثیر می گذارد و این نیروها به توازن می رسند.

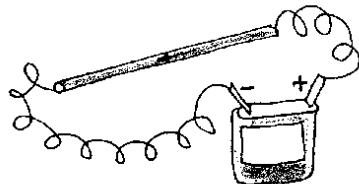
بنابراین من باید یک نیروی عرضی را ببینم.

بارهای الکتریکی که به سختی به جسم هادی چسبیده اند این نیرو را به صورت متوالی انتقال می دهند، حال آنکه بارهای آزاد این نیرو را در فواصل معین و با برخوردهایی آزاد می کنند.

به همین علت است که زمانی الکتریسیته در سیمی به حرکت در می آید، آن را به بالا حرکت نمی دهد.

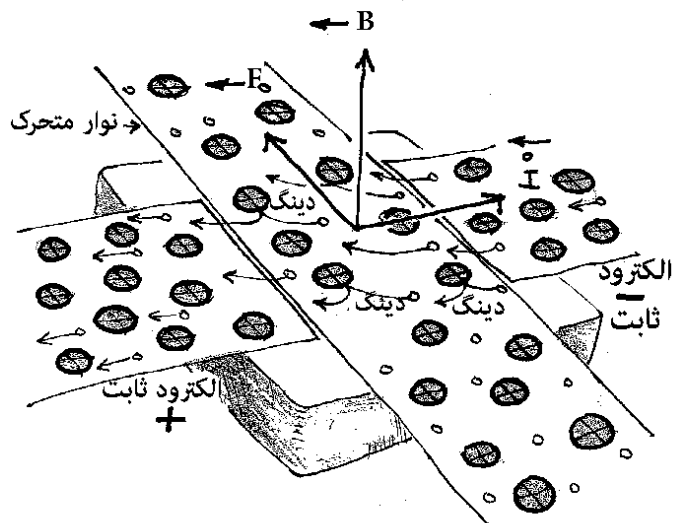

موتور الکتریکی

تمام این ها به ذهن من یک ایده را می دهد. با به جریان انداختن
جریانی متقاطع در نوار رسانا، من نیرویی به وجود می آورم اما اگر
هر دو تاثیر را با هم تلفیق کنم چه اتفاقی می افتد: عبور جریان
توسط مولد و چرخش بردار سرعت به کمک تاثیر یک میدان
مغناطیسی عمود بر سرعت جا به جایی بارها؟

مولد الکترون هایی که گرایش به عبور در نوار، از قطب منفی به قطب مثبت، داشته
باشند را به حرکت در می آورد. اما میدان مغناطیسی با انحنا دادن به مسیرشان
مقداری از فشار مورد نیاز را در امتداد نوار انتقال می دهد که این امر نیرویی را به
وجود خواهد آورد.

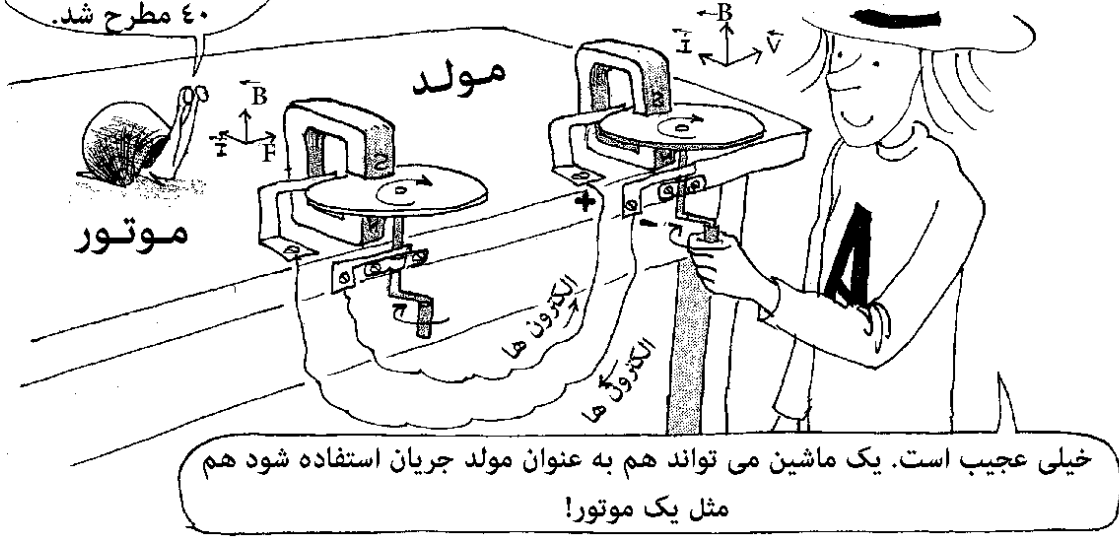

بررسی حرکت و عملکرد میکروسکوپی، در مقیاس اتم، امکان فعالیت در عملکرد
میکروسکوپی را فراهم می کند.

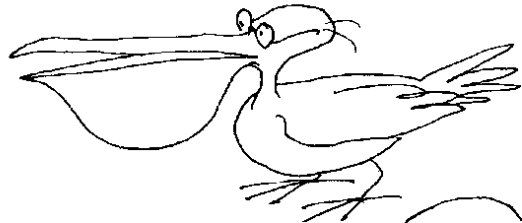
فقط با به کار بردن قانونی که در صفحه ۴۰ مطرح شد.

برگشت

ببینید، با متصل کردن دست ها بین آن ها، باید بتوانیم حرکتی دائمی را به وجود آوریم.

لئون تو به خوبی می دانی که در جریان برقرار شده در رساناها انرژی از طریق اصطکاک هدر می رود.

در رساناهای الکتریکی متحرک یا ثابت، حرکت بارهای الکتریکی با برخوردهای بسیاری با ذرات بدون بار الکتریکی همراه است.

حتی در حالت پارک هم مشکل داریم.

به پیش!

اونو که راهمو قطع کرد دیدی!

با یک اتم تازه بهتون نشون میدم!

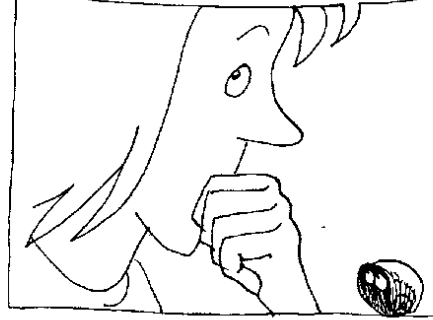
اینو ببین! ببینش تو رو خدا!

عزیزم آرام باش.

هر جور دلش میخواد حرکت میکنه!

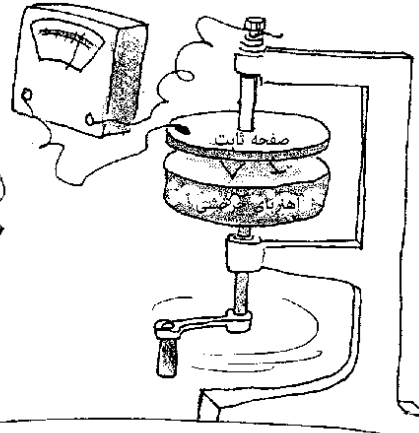
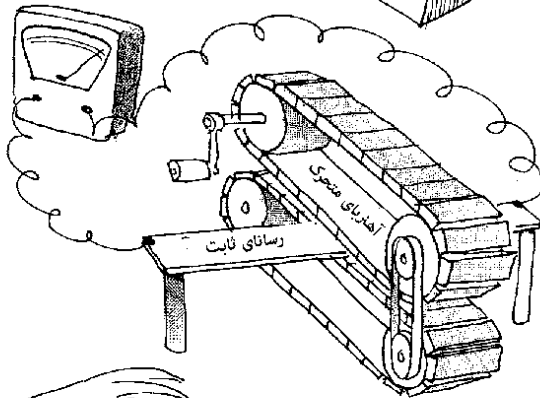
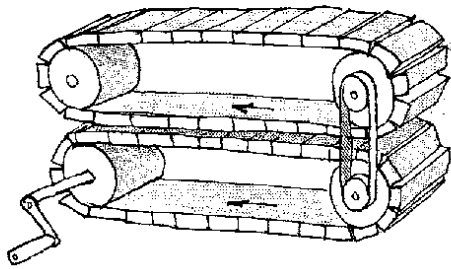
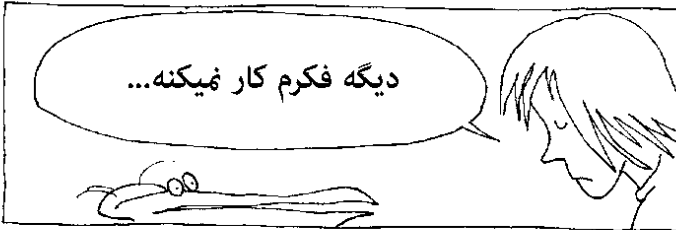
نسبیت

میدونی تیرسیاس یه ایده جالب به ذهنم رسید.

این آهنرباها را روی تسمه ها چسباندم.

دیگه فکرم کار نمیکنه...

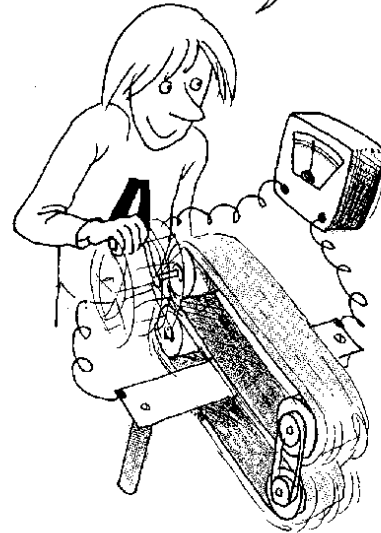
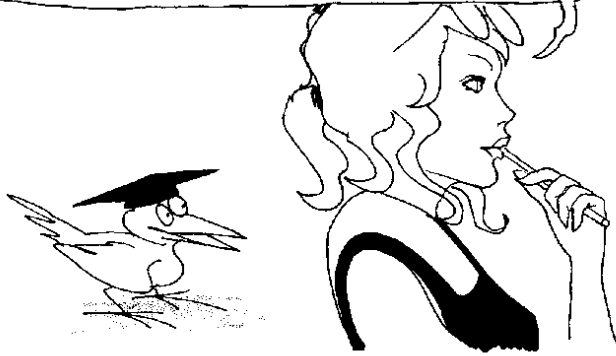

به جای حرکت دادن یک رسانا در خطوط نیرو یک میدان مغناطیسی (ثابت در محدوده اثر متقابل) رسانا را ثابت می کنم و جریان را بر میگردانم.

واقعا عجیب است!

بین من یک جریان درست کردم، کاملاً مطمئن است!

این موضوع به این معناست که در نیروی لاپلاس، آنچه محاسبه می شود سرعت بارها و آهنربا در ارتباط با یکدیگر است.

آهنرباها

سوفی میدان مغناطیسی چیست؟

بهتر است که بررسی: چه کاربردی دارد؟

منظورت از "چه کاربردی دارد" چیست؟

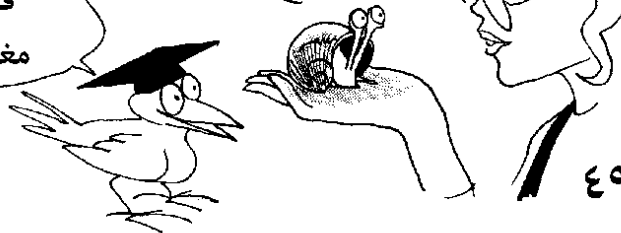
همچنین زمانی آن ها در راستای خطوط نیروی یک میدان مغناطیسی در حرکت هستند تحت تاثیر نیروی آن قرار می گیرند.

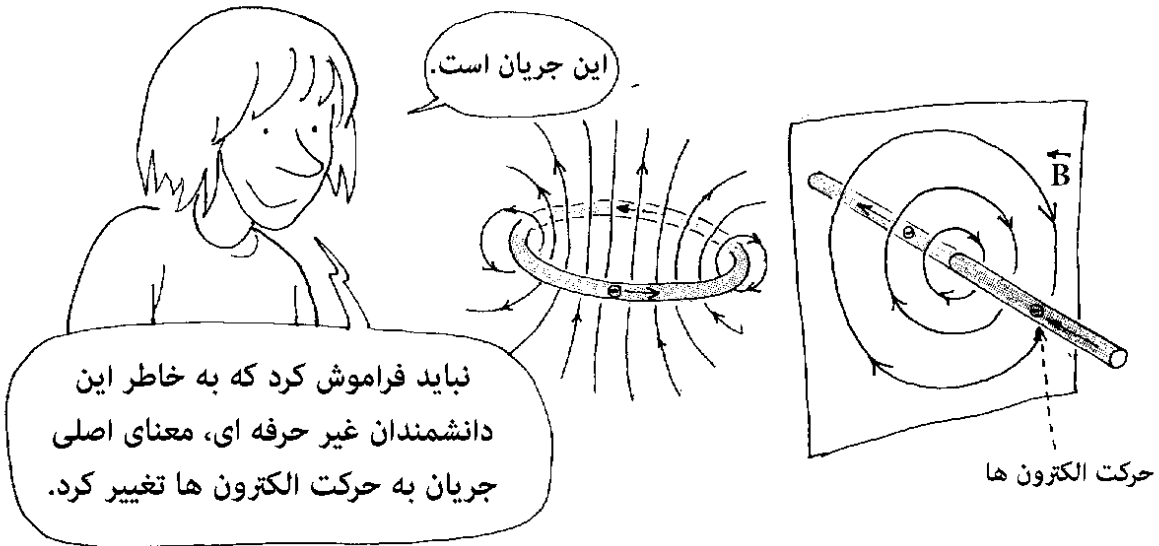
در حالت عادی دو بار الکتریکی بر طبق همسان یا نا همسان بودن یکدیگر را جذب یا دفع می کنند.

قبول، اما چه چیزی این میدان مغناطیسی را به وجود می آورد؟

$\leftarrow \oplus \parallel \oplus \rightarrow$

$\ominus \rightarrow \leftarrow \oplus$

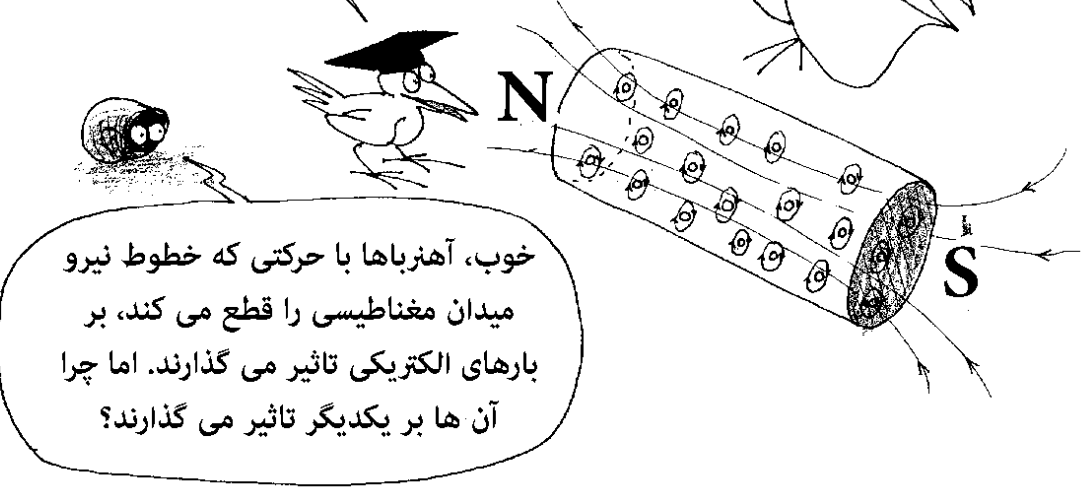
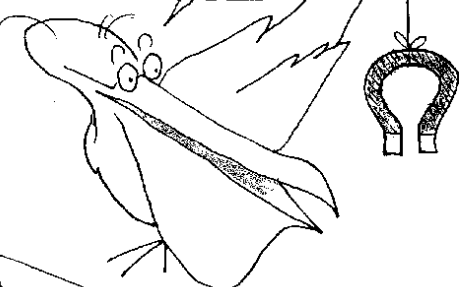

نباید فراموش کرد که به خاطر این دانشمندان غیر حرفه ای، معنای اصلی جریان به حرکت الکترون ها تغییر کرد.

هر اتم را می توان به عنوان یک آهنربای کوچک شده در نظر گرفت که میدان مغناطیسی با حرکت چرخشی الکترون ها به دور هسته به وجود می آید. در یک آهنربای دائمی این آهنرباهای کوچک در میان خود به صورت موازی می باشند.

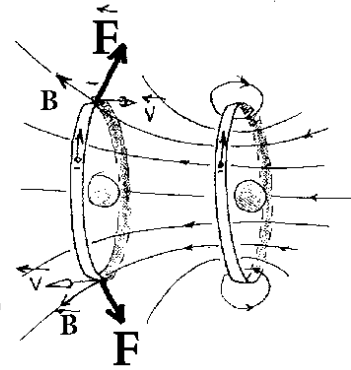
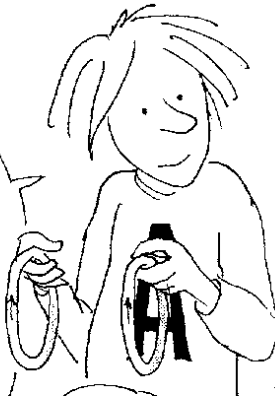
اما در یک آهنربای دائمی جریان وجود ندارد.

خوب، آهنرباها با حرکتی که خطوط نیرو میدان مغناطیسی را قطع می کند، بر بارهای الکتریکی تاثیر می گذارند. اما چرا آن ها بر یکدیگر تاثیر می گذارند؟

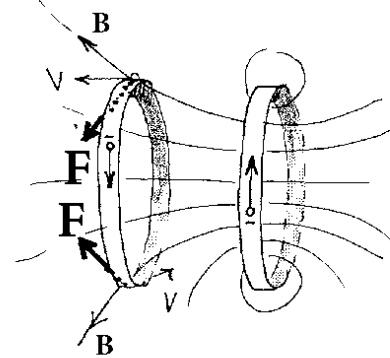
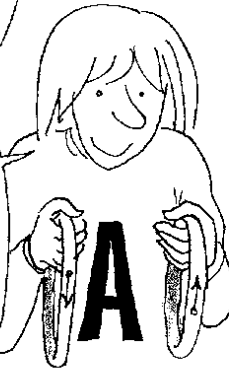
اگر من دو حلقه با جریان های هم جهت را رو به رو هم قرار دهم، الکترون ها با نیرویی منتشر می شوند که منجر می شود به:

- منبسط شدن هر حلقه
- نزدیک شدن حلقه ها به یکدیگر

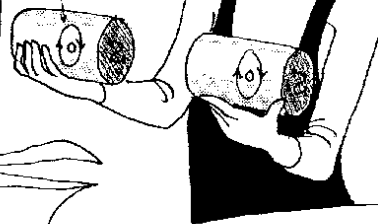
بر خلاف این اگر من جریان چرخش الکترون ها را در حلقه دوم برعکس کنم، نیروی لاپلاس منجر خواهد شد به:

- منقبض شدن هر حلقه
- دور شدن از حلقه دیگر

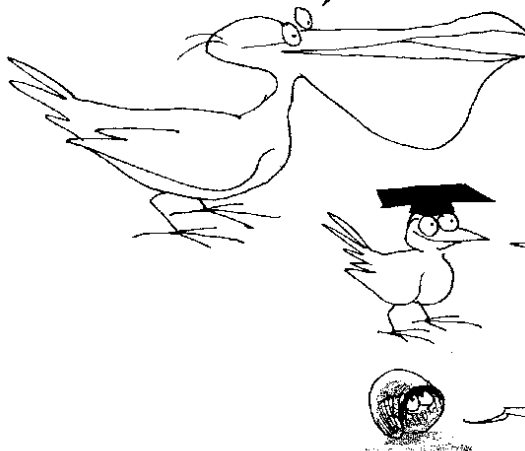

اما مطابق با تصویری که پیش از این ارائه شد، یک حلقه نسبت به یک میدان مغناطیسی که با محور خود هم سو باشد بی تاثیر خواهد ماند.

الکترون

این همانند اتفاقی است که در مورد اتم های دو آهنربا رخ می دهد.

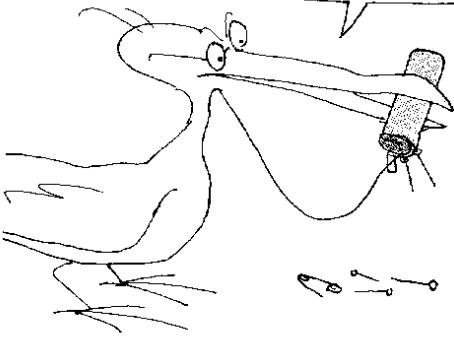
همان طور که یک نوار آهنربایی نسبت به میدان مغناطیسی هم سو با محور خود کاملا بی تفاوت است.

در غیر این صورت به طور منطقی کافی است تا برای حرکت به جلو به یک قطب ما اکتفا کنیم.

در حالی که، حلقه ای که در میدان مغناطیسی قرار می گیرد تمایل دارد تا به گونه ای بچرخد که میدان مغناطیسی خود آن با دیگر حلقه تطابق یابد. این مبنای کار گالوانومتر متحرک است. یک قطب نما چیزی جز مجموعه از گالوانومترهایی کوچک و مشابه نیست.

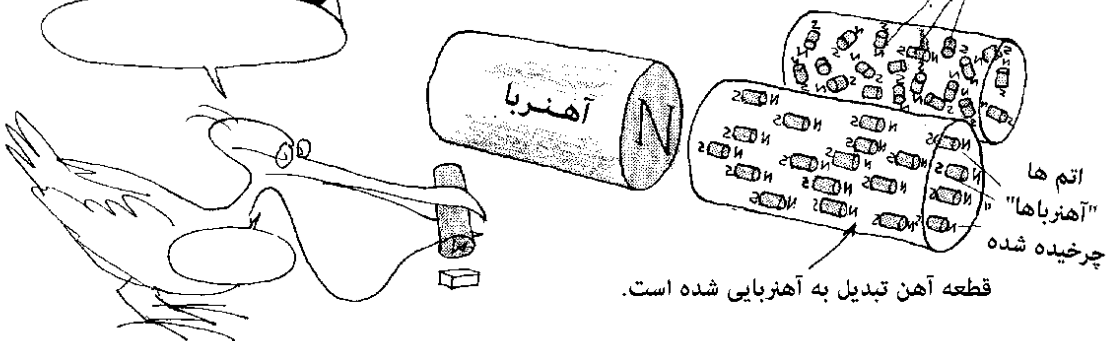
خوب حالا کسی میتواند برای من توضیح بدهد که چرا آهنربا آهن را جذب می کند اما نه سرب یا شکر را؟

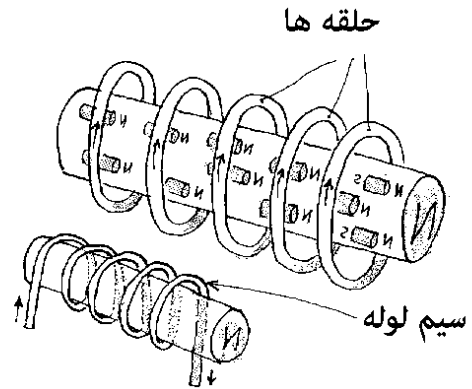
ساده است: اتم های آهن هم آهنرباهای کوچکی هستند. علاوه بر این، جنبش آن ها نیز یکسان است. زمانی آهنربایی با قدرت کافی را به آهن نزدیک می کنیم، اتم های آهن می چرخند و هم سو می شوند و قطعه آهن تبدیل به آهنربا می شود و میدان مغناطیسی آن به میدان مغناطیسی آهنربای القاگر افزوده می شود.

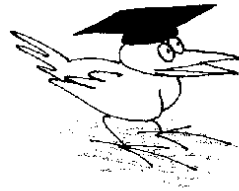
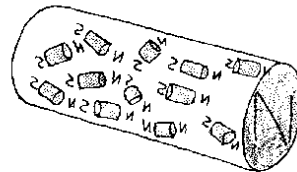
اتم ها "آهنرباها" (جهت گیری تصادفی)

من می فهمم که چرا یک هسته آهنی در یک آهنربای الکتریکی قرار داده می شود. این آهن میدان مغناطیسی که توسط سیستم حلقه ها به وجود می آید را تقویت می کند.

زمانی که آهنربای مغناطیسی یا سیم لوله را برداریم، اتم های آهنربایی آهن و چرخشان تا حدی باقی می مانند. در واقع یک مغناطیس پس ماند باقی می ماند.

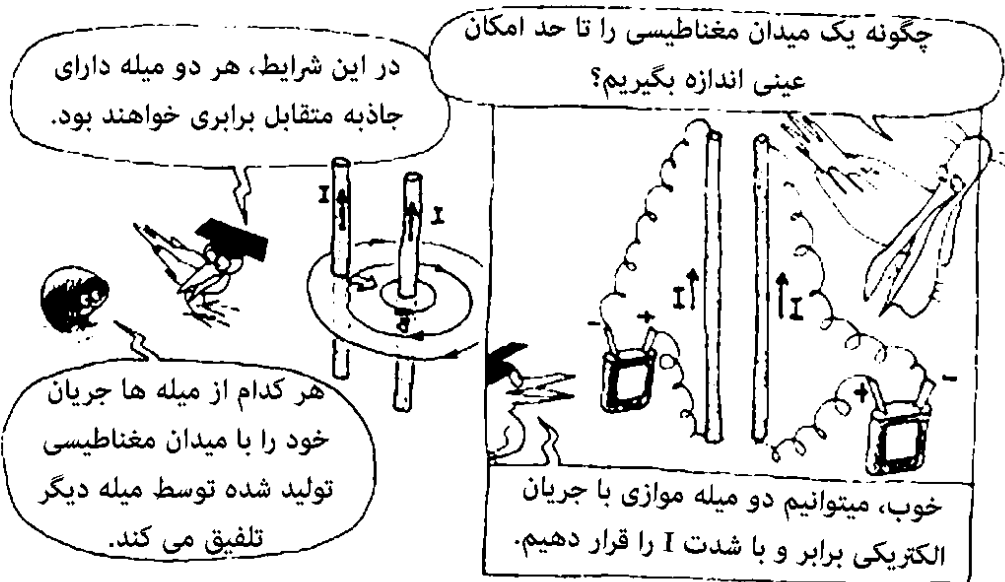
که با دادن دوباره جنبش به اتم های آهنربایی آهن از طریق گرم کردن، ضربه زدن یا قرار دادن آهن در میدان مغناطیسی متفاوت می توان آن را از بین برد. مانند کاری که من به کمک آهنربایی کوچک که روی مدادی وصل شده بود برای رنگ دانه های لامپ تلویزیون، که تصادفاً مغناطیسی شده بودند، انجام دادم.

فکر کنم متوجه شدم: میدان مغناطیسی پدیده ای است که برای معنا دادن به عمل تعامل بارهای الکتریکی در حرکت و نیروی جدید الکترودینامیک یا الکترومغناطیس پدید آمده است که به نیروی پایه ای الکترواستاتیک افزوده می شود.

یک بار دیگر نسبت

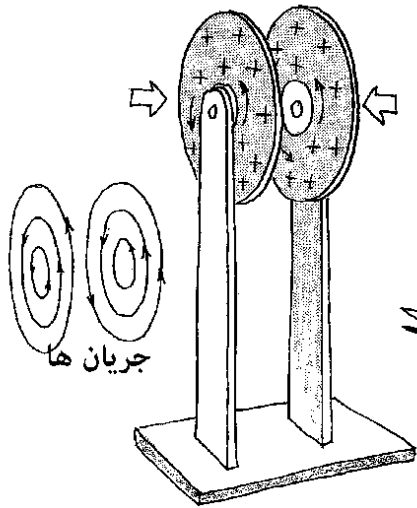

چگونه یک میدان مغناطیسی را تا حد امکان عینی اندازه بگیریم؟

در این شرایط، هر دو میله دارای جاذبه متقابل برابری خواهند بود.

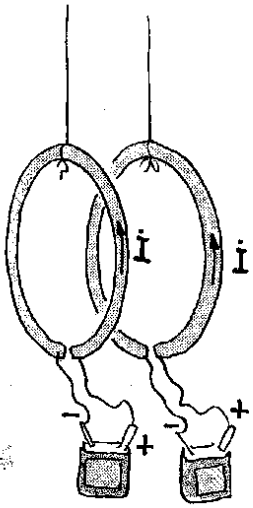
هر کدام از میله ها جریان خود را با میدان مغناطیسی تولید شده توسط میله دیگر تلفیق می کند.

خوب، میتوانیم دو میله موازی با جریان الکتریکی برابر و با شدت I را قرار دهیم.

جریان ها

می توان این میله ها را خم کرد که در نتیجه دو حلقه با جریان موازی درست می شود که یکدیگر را جذب می کنند.

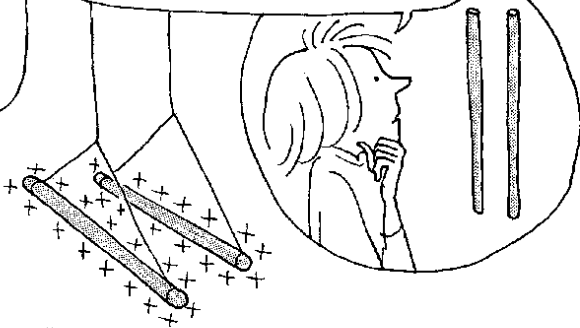
همان طور که پیش از این در صفحه ۵۱ دیدیم

همچنین می توان بارهای الکتریکی همسانی را بر صفحه ها وارد کرد و آن ها را به چرخش در آورد. این معادل با شدت جریان ها می باشد و نیرو الکترومغناطیس را به دنبال دارد.

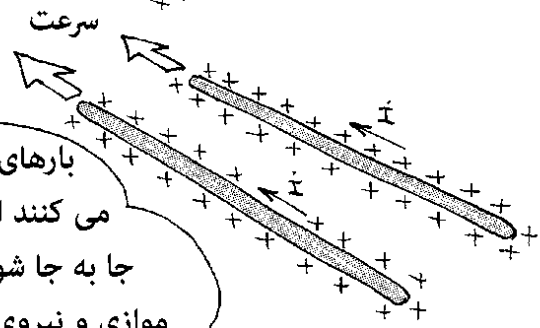

من می توانم به این دو میله از جنس شیشه یا باکالیت با مالیدن یک پارچه پشمی بار الکتریکی وارد کنم.

یک کم این را نگاه کن...

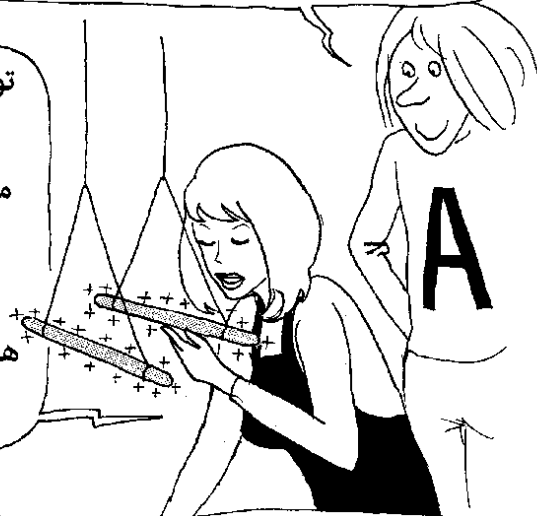

بارهای همسان یکدیگر را دفع می کنند اما اگر این میله ها اینگونه جا به جا شوند، در این حالت با دو جریان موازی و نیروی جذبی جزئی همراه خواهد بود.

زمین به دور خورشیدی که خود در کهکشان ما، راه شیری، با سرعت ۲۳۴ کیلومتر در ثانیه در چرخش است، می چرخد. شاید که کهکشان نیز نسبت به کل جهان در چرخش باشد. سوفی این خیلی جالبه: با قرار دادن این این دو میله دارای بار الکتریکی به صورت موازی و در هر جهتی و با اندازه گیری نیرویی که بین آن ها وجود دارد، باید بتوانیم تایین کنیم که ما در جهان در چه جهتی و با چه سرعتی در حرکت هستیم!

تو هیچ چیز را اندازه گیری نمی کنی! این نیروی الکترومغناطیس وابسته به حرکت تنها توسط مشاهده گری قابل رویت است که در ارتباط با بارهای الکتریکی حرکت کند. حال حرکت ما نسبت به خورشید، کهکشان یا جهان ماورا هرگونه که باشد؛ سرعت حرکت ما با این میله ها برابر خواهد بود.

الکترومغناطیسم ضرورتاً نسبی است.

در حقیقت تجربه ای که آنسلم به آن اشاره کرد یادآور تجربه مایکلسون (*) در اوایل قرن است که شامل اندازه گیری سرعت نور در تمام جهات با هدف کشف حرکت دقیق زمین در جهان می شود.

این موضوع من را متعجب نکرد چونکه به من گفته شده بود که نور یک موج الکترومغناطیس است.

پس یک خانه ساده می تواند مسائل طبیعت نسبی را در خود جای دهد.

آه این هم یک دستگاه که بدون شک با الکتریسیته کار می کند. با این حال نه الکترونی وجود دارد نه چیزی که بچرخد.

چه استفاده ای دارد؟

چرا؟

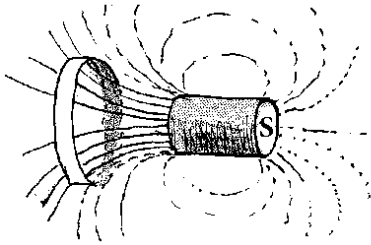
تیرسیاس سریع از آنجا بیا بیرون!

این سیستم انرژی را از فاصله انتقال می دهد. اگر خودش روشن می شد تو با القاء پخته می شدی.

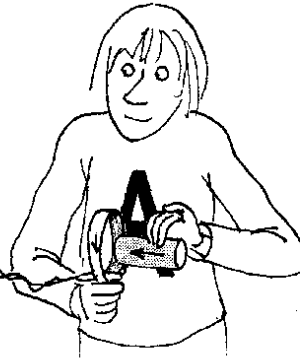
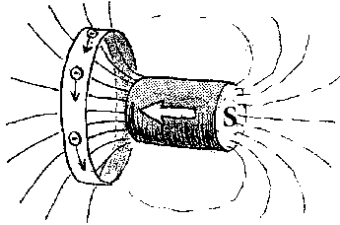
پختن با القاء؟

القاء

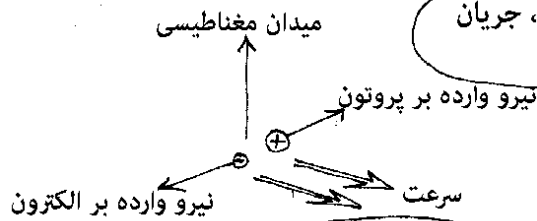

ببین، آنسلم این حلقه را در مقابل یک آهنربای دائمی قرار داد. برخی از خطوط نیرو از داخل و بقیه از خارج آن عبور می کنند.

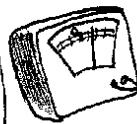

حالا او آهنربا را به حلقه نزدیک می کند؛ به عبارت دیگر او پرتوهای خطوط نیرو را به صورت نوده ای عبور می دهد. آن ها از آهن حلقه عبور می کنند و نیروی الکترومغناطیسی را باعث می شوند که بر الکترون ها تاثیر می گذارد و به عنوان جریان القاء شناخته می شود.

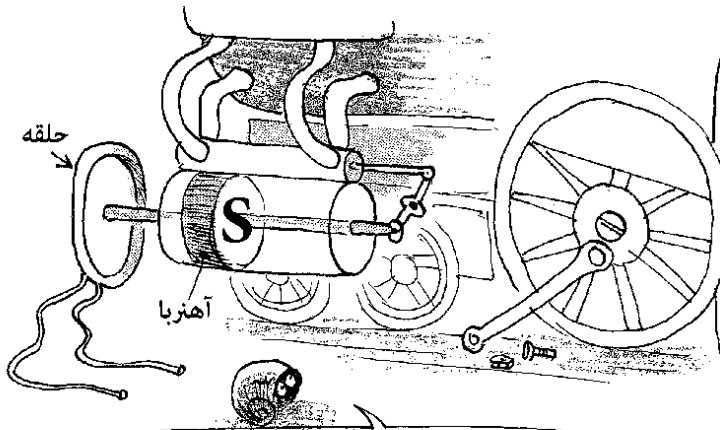
اگر آهنربا و حلقه ی تو نسبت به هم بی حرکت باشند، جریان متوقف می شود.

یک کاربرد دیگر از قانون لاپلاس.

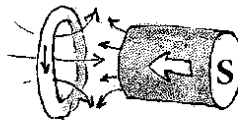
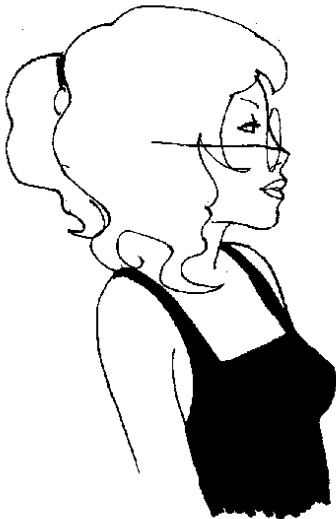

برعکس اگر آهنربا را بکشی جریان برعکس خواهد شد.

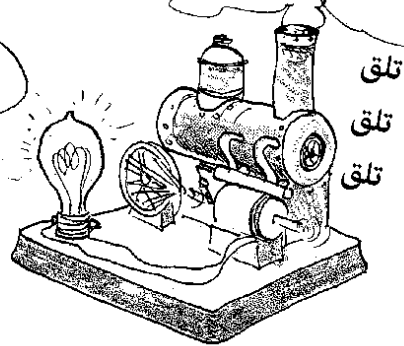
بین تیرسیاس من این ماشین بخار را با قرار دادن آهنربا به جای پیستون اصلاح کردم که در نتیجه حرکت رفت و آمد را انجام خواهد داد و در حلقه جریان متناوب تولید می کند.

اگر پیستون بدون اصطکاک حرکت کند و اندک اتلاف انرژی توسط اثر ژول در حلقه را رفع کنیم، قطعاً ما راهی برای تولید مجانی انرژی الکتریکی پیدا کرده ایم.

تو فراموش کردی که این عبور جریان، میدان مغناطیسی خاص خود را میسازد که در حرکت پیستون آهنربایی اختلال ایجاد خواهد کرد (قانون لنز). بنابراین برای تولید این انرژی می بایست کاری کرد.

این هم اولین مولد جریان متناوب

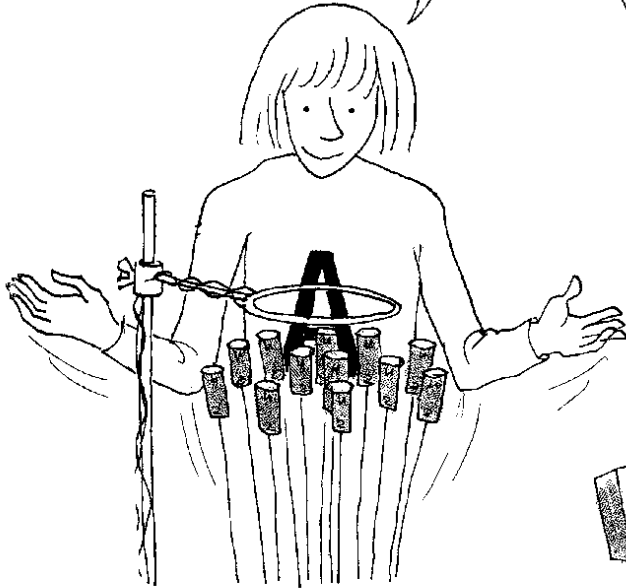
خدای من! این چه وضعی است!؟

تو لانتورلو رو میشناسی. او به راحتی شیوه مولد را به کار گرفته است.

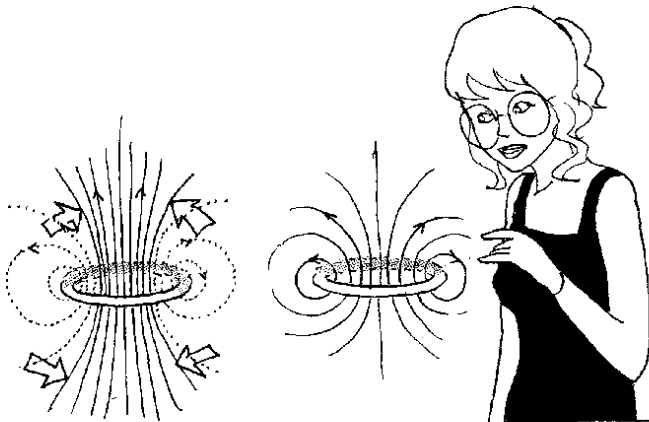
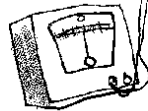
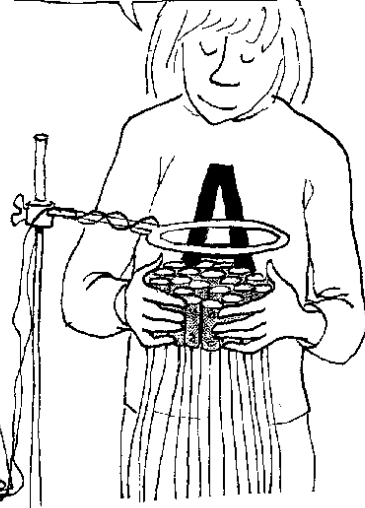
در اینجا به جای جا به جایی حلقه، آهنربا را حرکت می دهد.

شلپ
شلپ
شلپ

زمانی آن ها را رها می کنم از یکدیگر جدا می شوند و پس از آن به صورت متناوب به هم نزدیک می شوند و این امر در حلقه جریانی متناوب به وجود می آورد.

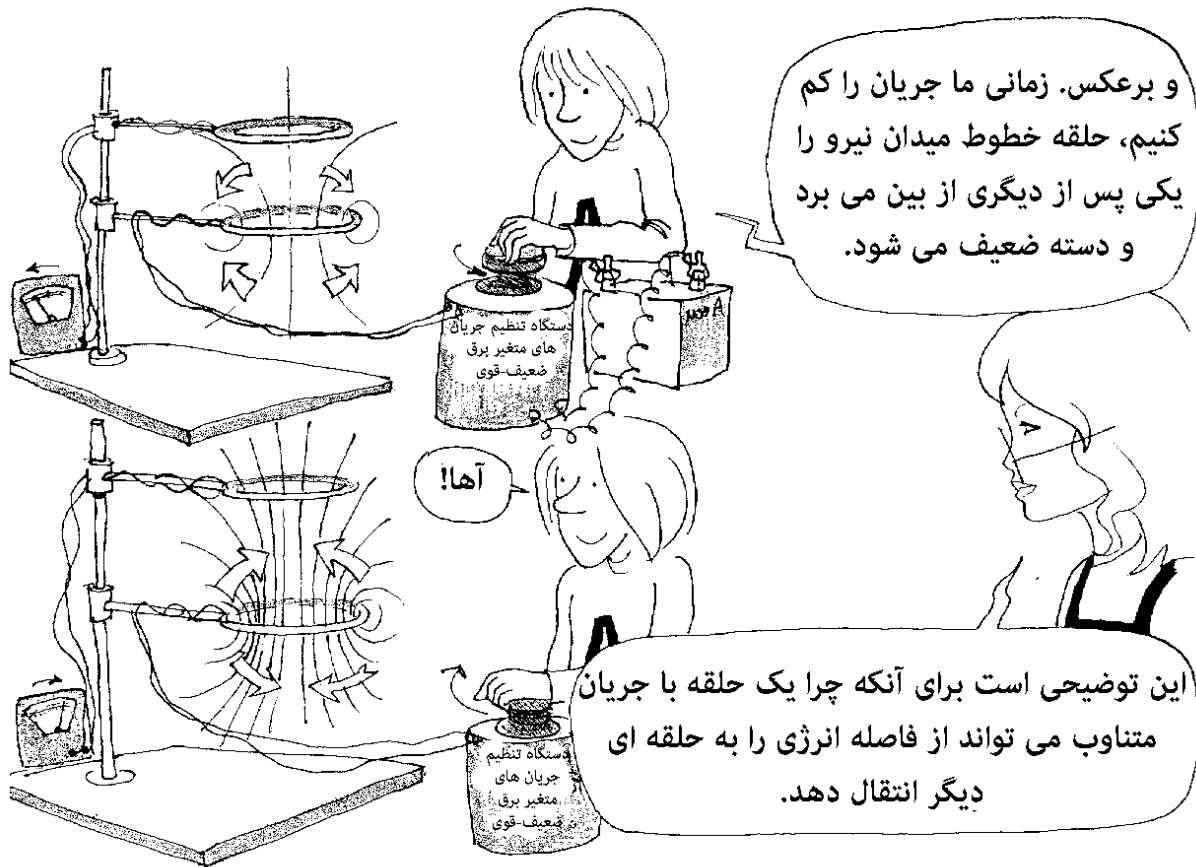
ما با به کار گرفتن یک یا چندین آهنربا در برابر یک حلقه جریان متناوب ساخته ایم؛ نظرت در مورد مولد دسته ای من چیه؟ من آهنرباها را روی میله های منعطف محکم کردم.

خوب، این ماشین انرژی ذخیره شده در میله ها را به انرژی الکتریکی تبدیل می کند، و بعدش؟

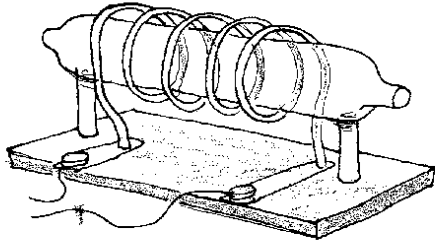

او همان کاری را می کند که با افزایش جریان عبوری در یک حلقه اتفاق می افتد. این تماما مانند به وجود آمدن خطوط نیروی جدید در سطح حلقه است که خطوط نیروی قبلی را مانند دسته ای می فشارد.

گرمایش با فرکانس

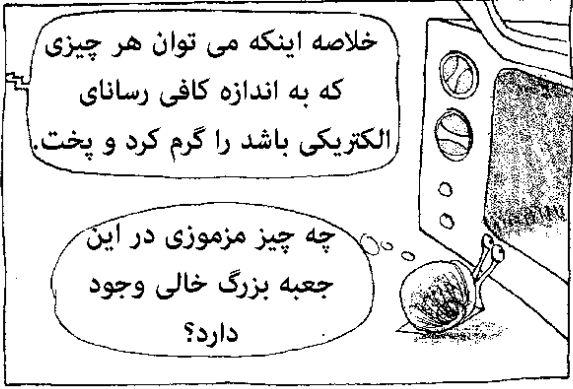

همچنین می توان یک گاز را به کمک یک سیم پیچ و جریانی با فرکانس بالا گرم کرد.

شامل حلزون هم می شود!

خلاصه اینکه می توان هر چیزی که به اندازه کافی رسانای الکتریکی باشد را گرم کرد و پخت.

چه چیز مزموزی در این جعبه بزرگ خالی وجود دارد؟

بخش آخر

من تجربه ای دیگر برای ارائه به شما دارم که در ارتباط با الکترومغناطیس و مکانیک مایعات است.

آه خوبه، اون چیه؟

این سفر در طول الکترومغناطیس واقعاً جذاب بود.

بله چه کسی فکر می کرد که یک خانه عادی بتواند مسائل علمی به این خاصی را در خود جای دهد؟

